

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Χρόνος 1ος • Άρ. φύλλου 18 • Έλεύθερη Ελλάδα, Έδρα της Επιτροπής, 25 Αυγούστου 1944 • Τιμή Δρ. 100.000

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πράξη 57. «Κώδικας της Λαϊκής Δικαιοσύνης». . . . Σελ. 73

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Πρός την Πολιτική Έπιτροπή

1. Η Λαϊκή Δικαιοσύνη, «θεμελιώδης θεσμός του δημοσίου βίου των Ελλήνων» κατά το άρθρο 2 του Ψηφίσματος Α' του Έθνικού Συμβουλίου, αποτελεί μία βασική κατάχτηση του λαού στα χρόνια αυτά της σκλαβιάς και του απελευθερωτικού αγώνα. Στην Έλεύθερη Ελλάδα η Δικαιοσύνη απονέμεται απ' το Λαό και με τρόπο απλό, γρήγορο, ανέξοδο, πραγματικά λαϊκό. Θέσαμε, μιλώντας στο Έθνικό Συμβούλιο (19/5/44), τα τρία ερωτηματικά, όπου πρέπει ν' απαντήσει κανένας, εξετάζοντας το χαρακτήρα της Δικαιοσύνης: 1) ΠΟΙΟΣ απονέμει το Δίκαιο, 2) ΠΩΣ το απονέμει και 3) ΠΟΙΟ ΔΙΚΑΙΟ εφαρμόζει.

Είναι βέβαιο πως ολοκληρωμένη Λαϊκή Δικαιοσύνη θά υπάρχει όταν τις κοινωνικές σχέσεις θά ρυθμίσει ένα σύνολο κανόνων αληθινά λαϊκού δικαίου—καθρέφτης και επιτεγασμα των σχέσεων παραγωγής στην αυριανή Λαϊκή Δημοκρατία.

Μά, πάντως, ένα μεγάλο βήμα θά γίνει όταν εκληρωθεί το χρέος της εκλαϊκευσης του δικαίου (κωδικοποίησης και απλούστευσης στην έκφραση) και του συγχρονισμού του (τόσο από άποψη επιστημονική, όσο και από άποψη περιεχομένου, ανάλογα προς την κοινωνική και οικονομική πρόοδο).

Ότε βέβαια η ολοκλήρωση της έννοιας της Λαϊκής Δικαιοσύνης μπορεί νά γίνει σήμερα, αφού η εγκαθίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας ξεπερνά τους σκοπούς του Έθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, ούτε καν το μεγάλο βήμα της εκλαϊκευσης και του συγχρονισμού έγινε ακόμη μορφετό. Ο Κώδικας που εισηγήσαμε συστηματοποιεί και προωθεί τη θεμελίωση της Λαϊκής Δικαιοσύνης στις δύο άλλες πλευρές της έννοιας: Ποιός δικάζει και πώς δικάζει.

Βάσεις ακατάλυτες που κέρδιμε με τον αγώνα του ο λίκος για την αυριανή διαμόρφωση της Δικαιοσύνης του είναι: α) Η άποψη της Δικαιοσύνης απ' τον ίδιο τον λαό και β) Η γρήγορη, ανέξοδη και οσιαστική άποψη της Δικαιοσύνης.

Μία πρώτη διατύπωση των κανόνων που διέπουν την άποψη της Λαϊκής Δικαιοσύνης έγινε με τις Διατάξεις για την Αυτόδιοίκηση και τη Λαϊκή Δικαιοσύνη του Γενικού Στρατηγείου του ΕΛΑΣ που κρυφώθηκαν με την Πράξη 4 της Π.Ε.Ε.Α.

Με τον Κώδικα που εισηγήσαμε: 1) Συστηματοποιούνται οι Διατάξεις αυτές. 2) Συμπληρώνονται σύμφωνα με τις υποδείξεις της πείρας και τις ανάγκες κάθε δικονομίας. 3) Προσαρμόζονται στις αξιώσεις των φιλελευθέρων αρχών του Ψηφίσματος Α' του Έθνικού Συμβουλίου. 4) Συγχωνεύονται σ' ένα ενιαίο κείμενο οι παλιές Διατάξεις, οι δικονομικές διατάξεις της Πράξης 12, και η Απόφαση για το Ακυρωτικό, με τις αναγκαίες μεταβολές.

II. Τα γενικά χαρακτηριστικά αυτού του Κώδικα είναι:

1. Από την άποψη της σύνθεσης των Δικαστηρίων. Ο πρώτος βαθμός δεν περιέχει κανένα μη αίρετο μέλος. Η συμμετοχή μέλους του κοινοτικού συμβουλίου που πρόβλεπαν οι παλιές Διατάξεις καταργείται γιατί έτσι μόνο γίνεται απόλυτα ανεξάρτητη η Δικαιοσύνη.

2. Στο δεύτερο βαθμό μόνο ο Επίτροπος είναι μη αίρετός. Ο Λαϊκός Επίτροπος του Αναθεωρητικού αποτελεί το μοχλό για την κίνηση της Δικαιοσύνης στην περιοχή του, έχει εισαγγελικά καθήκοντα, δικαίωμα να παίρνει προσωρινά μέτρα, νά διατάζει συλλήψεις κλπ. Πρέπει νάναί απόλυτα άφοβος στο έργο του, νάχει ορισμένη μόρφωση και νά υπάγεται σ'ε μιά Ιεραρχία, με τσίτηρη παρακολούθηση της δουλειάς του. Γι' αυτό και διορίζεται με βάση ορισμένα προσόντα. Μά, στή δίκη, ο Επίτροπος μόνο προτείνει. Η απόφαση εκδίδεται απ' τους αίρετους δικαστές.

Ο τρόπος που ορίζεται για την εκλογή είναι, νομίζουμε, ο καλύτερος για νά εκλεγούν οι άριστοι και νά αποφεύγεται ο κομματικός χαρακτήρας (άρθρο 5).

Για την εκλογή των Αναθεωρητών συγκαλούνται σ'ε Συνέλευση όλοι οι λαϊκοί δικαστές (άρθρο 13) και όχι μόνο οι Πρόεδροι όπως μέχρι σήμερα. Έτσι γίνεται πιό πλατειά η βάση που εκλέγει τους Αναθεωρητές. Έξ' άλλου η Συνέλευση αυτή χρησιμοποιεί σαν

άφορη για νά γίνεται προς τους νέους λαϊκούς δικαστές μιά γενική καθοδήγηση πάνω σ'ε το έργο που κολουνται νά εκτελέσουν.

Τη θητεία των δικαστών ορίζουμε για ένα χρόνο. Είναι σωστό νά μην υπάρχει μακρόχρονη θητεία για τόσο λεπτό και τόσο επαίσθητο αξίωμα. Είναι φυσικό πως, όσοι απειδεχιστ'ν άξιοι, θά εκλεγούν ξανά, μά είναι καλύτερα νά δίνεται συχνά το μέσο της επιλογής, ώστε η ανάκληση (άρθρο 7) νά γίνεται σπανιώτερα απαραίτητη, προκειμένου για δικαστές.

Έξω απ' την ανάκληση καθιερώνεται, εκτός απ' την ποινική και άστική ευθύνη, και πειθαρχικός από τα πάνω έλεγχος (άρθρο 22—23) που άσκειται απ' το άμέσως άνωτερο δικαστήριο. Στο σημείο αυτό καθιερώνεται η αρχή της άστικής ευθύνης του Δημοσίου ή της Αυτόδιοίκησης για τις παραβάσεις των δικαστών, διάταξη εξαιρετικά προστατευτική για τον πολίτη, και από την άποψη των ατομικών του συμφερόντων, μά και από τη γενικότερη άποψη της προσοχής στα πρόσωπα που το Δημόσιο διορίζει, όσο και σ'ε πρόσωπα που εκλέγει η Αυτόδιοίκηση.

III. Τα Λαϊκά Δικαστήρια διατηρούν τις άρμοδιότητες που είχαν με τις παλιές Διατάξεις και την Πράξη 12 στις πολιτικές διαφορές. Ός προς τις ποινικές δίκες τους δίνονται άρμοδιότητες πλημμελειοδικείου και πταισματοδικείου.

IV. Από άποψη γενικής οικονομίας της δικονομίας των Λαϊκών Δικαστηρίων πρέπει νά τονιστεί η σχεδόν πλήρης εξομοίωση ποινικής και πολιτικής δικονομίας με μιά γενικότερη κατάργηση της τυπολατρίας:

Ο πολίτης μπορεί είτε γραφτά είτε προφορικά ν' αναφερθεί σ'ε το Λαϊκό Δικαστήριο (άρθρο 31). Η όλη κίνηση της δίκης—είτε πολιτικής είτε ποινικής—γίνεται απ' το Λ. Επίτροπο και όχι το διάδικο, και χωρίς τα γνωστά άβυσταχτα δικαστικά έξοδα (άρθρο 52).

Η διαδικασία και για τις πολιτικές δίκες είναι ζωντανή, προφορική. Το σύστημα που τη διέπει (το άνακριτικό) είναι το άναγκαίο για την εξυπηρέτηση του σκοπού που επιδιώκεται: της αναζήτησης, της αντικειμενικής αλήθειας και της οσιαστικής άποψης της δικαιοσύνης. Κανένας άτ' τους άπειράριθμους παλιούς περιορισμούς στην απόδειξη που είχε η Πολιτική Δικονομία δεν υπάρχει (άρθρο 44). Ο μάστρας παύει νάναί ύποπτος ή παράκλητος βοηθός στην άποψη της δικαιοσύνης στις πολιτικές δίκες. Εξομοιώνεται με το μάστρα της ποινικής δίκης (άρθρο 45).

Οι αποφάσεις δημοσιεύονται στην ίδια ή την επιμένη συνεδρίαση (άρθρο 51), διάταξη που άποτελεί την κορωνίδα της όλης οικονομίας του Κώδικα που εξασφαλίζει τη γρήγορη άποψη της Δικαιοσύνης.

Έπισης διατηρήθηκε σ'όν Κώδικα αυτό το πνεύμα του συμβιβασμού. Και σ'όν πρώτο και σ'ε δεύτερο βαθμό η δίκη προχωρεί μόνο άν άπούγει ή άπόπειρα για συμβιβασμό (άρθρο 55). Η άρχη αυτή, που έχει γίνει συνείδηση στους λαϊκούς δικαστές, είμαστε βέβαιοι πως θά ιτηρηθεί με την ίδια επιμονή, γιατί τη θεωρούμε σαν συνυφασμένη με την έννοια της Λαϊκής Δικαιοσύνης.

V. Ός προς τις ποινικές δίκες και τη δίωξη του άδικήματος γενικά, πρέπει να σημειωθεί η πλήρης ανταπόκριση των σχετικών διατάξεων προς το γράμμα και τ'ε πνεύμα του Ψηφίσματος Α' του Έθνικού Συμβουλίου που θεσπίζει (άρθρο 4) τις έλευθερίες σαν είρεδες και άπαραβίαστες. Στά άρθρα 61 και έπόμενα καθιερώνονται όλες οι άπαραίτητες έγγυήσεις για ν' αποφεύγεται ο αυθαίρετος χαρακτηρισμός των άδικημάτων, η αυθαίρετη σύλληψη και η παράνομη κατακράτηση του πολίτη. Έξ' άλλου, με τη διάταξη του άρθρου 41, εξασφαλίζεται απόλυτα η έλευθερία στην υπεράσπιση του κατηγορουμένου μά και, γενικά, στή συζήτηση των υποθέσεων, πράγμα που έχει ιδιαίτερη αξία στην ποινική δίκη. Εισάγονται έπισης δύο καινοτομίες:

1) Η δημοσιότητα στην προδικασία. Η άπόφαση για την προσυλάκιση (άρθρο 67) ή για την παραπομπή του κατηγορούμενου σ'ε δίκη (άρθρο 70) βγαίνει σ'ε δημόσια συνεδρίαση. Έτσι αποφεύγεται η προδικαστική βλάβη στην υπόληψη του πολίτη, σ'ε κρυφά και διωκτικές των Συμβουλίων. Βέβαια ο θεσμός αυτός—που ισχύει σ'ε άλλες δημοκρατικές χώρες, μά όχι στην Ελλάδα—δεν είναι τόσο σημαντικός προκειμένου για τα Λαϊκά Δικαστήρια που έχουν μόνο τις άρμοδιότητες των πλημμελειοδικείων, αφού τ'ε κακουργήματα υπάγονται σ'ε μέρη σ'ε Στρατοδικεία και δε μπορούν εκεί νά θεσπισθούν ανάλογες έγγυήσεις. Μά έχει την αξία της ή διάταξη αυτή, και στην οδία (γιατί είναι άρκετές οι σοβαρές πράξεις που είναι στην άρμοδιότητα των Λαϊκών Δικαστηρίων), άλλ'ε και σ'ε όση μας άρχης που είναι σωστό νά γενικοποιηθεί, αύριο, άν θέλουμε νά επιβάλουμε

ἀληθινά λαϊκούς θεσμούς. Παράλληλα, προκειμένου για προφυλάκιση για πλημμέλημα θεωπίζουμε πώς πρέπει να διατάσσεται μόνον αν η πράξη είναι σοβαρή και υπάρχει κίνδυνος να εξαφανιστεί ο κατηγορούμενος ή να εξαφανιστεί τα ίχνη της πράξης του (άρθρο 68). 2) Έξ άλλου θεωπίζεται ή προσωρινή απόλυση με προσωπική υπόσχεση (άρθρο 69). Η απόλυση με χρηματική εγγύηση όφειλε τον ευπορο και είναι επαχθέστατη για όποιον δεν έχει. Δίνοντας την ευχέρεια στο δικαστήριο να απολύσει τον άπορο με προσωπική υπόσχεση (όταν φυσικά δεν πρόκειται για επικίνδυνο πρόσωπο) παίρνομε πρόνοια να προφυλάξομε τη δημόσια τάξη απ' την εύκολη καταστρατήγηση, καθιστώντας ιδιαίτερο αδίκημα την παράβαση της υπόσχεσης, και απαγορεύοντας τη συγχώνευση, την αναστολή και τη μετατροπή της ποινής που θα επιβληθεί για το αδίκημα αυτό.

Ένα άλλο θέμα ρυθμίζεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της κοινωνίας συνείδησης. Το ζήτημα των πολιτικών αποζημιώσεων (άρθρο 76). Η γενική οικονομία της δικαιοσύνης των Δ. Δικαστηρίων επιτρέπει τη σύγχρονη απόφαση πάνω στην ένοχη και στην πολιτική αποζημίωση. Το άρθρο 76 το επιτάσσει ιδιαίτερα. Μα και όταν χρειαστεί χωριστή κρίση, παύει η ποινική απόφαση να αποτελεί δεδικασμένο (όταν είναι καταδικαστική). Έτσι η ποινική δικαιοσύνη μπορεί ν' απονέμει άνεληθράστα από σκέψεις ξένες προς το σκοπό της. Και η θέσπιση της διάταξης αυτής έχει όχι μόνο ουσιαστική αξία, μα και αξία σα θέση αρχής που θα γενικοποιηθεί.

Η αναστολή και η μετατροπή των ποινών βρίσκουν σε τούτο τον Κώδικα μιὰ ρύθμιση προσωρινή, σύμφωνη με τις συνθήκες και τις ανάγκες του αγώνα. Μόνο μετά την απελευθέρωση θα μπορούσει ν' αντιμετωπισθεί η ρύθμισή τους σύμφωνα με μιὰ σωστή, λαϊκή, σωφρονιστική αντίληψη.

VI. Για τα ένδικα μέσα, χρήσιμες παρατηρήσεις είναι οι ακόλουθες: Στις ποινικές δίκες δεν υπάρχουν ανέκκλητες αποφάσεις προκειμένου για αδικήματα που η τιμωρία τους έχει αποτελέσματα για τη θέση του πολίτη. Γι' αυτό περιορίζεται το ανέκκλητο στις ποινές έως 30 μέρες κράτηση ή 25 δκ. οίτου πρόστιμο. Για τις άλλες ποινές είναι οσωτό να δίνεται στον πολίτη ή ευχέρεια του β' βαθμού. Η διάταξη αυτή χαρακτηρίζει σαν πιο λαϊκή τη λαϊκή μας Δικαιοσύνη. Η Δικαιοσύνη γίνεται τόσο πιο λαϊκή, όσο πιο πολύ προστατεύει τον πολίτη.

Όπως δὲν υπάρχει πρωτόδικα κανένας περιορισμός στην απόδειξη, κατά τον ίδιο τρόπο δὲν υπάρχει περιορισμός και για τους αναθεωρητές που είναι και αυτοί ελεύθεροι να βρουν την αλήθεια και ν' αποδώσουν το δικιο, δικάζοντας ουσιαστικά (άρθρο 89).

Επίσης χαρακτηριστικές του όλου πνεύματος του Κώδικα είναι δυο διατάξεις σχετικές με το Ακυρωτικό. Η μιὰ του άρθρου 98, κατά την οποία η δίκη προχωρεί, στις ποινικές δίκες, και αν κανένας διάδικος δὲν παρουσιασθεί. Η άλλη, του άρθρου 28, κατά την οποία, αν ο διάδικος δὲν έχει δικηγόρο, του διορίζεται εξ επαγγέλματος. Είναι δυο διατάξεις χαρακτηριστικές του ἀληθινά λαϊκού πνεύματος που διέπει τον Κώδικα της Λαϊκής Δικαιοσύνης.

VII. Οι διατάξεις για την εκτέλεση: 1) ἀποποιούν τη σχετική διαδικασία, 2) δυσκολεύουν την εκτέλεση προκειμένου για ακίνητα, 3) καταργούν την εξευτελιστική σωματική έρευνα και 4) δὲν προβλέπουν για καμιά περίπτωση (ούτε για ένοχη από αδίκημα, ούτε για δικαστικά έξοδα) την προσωπική κράτηση.

VIII. Ο Κώδικας που εισηγήσατε δὲν προβλέπει παρά για τον Οργανισμό και τη Λειτουργία των Δικαστηρίων που υπάρχουν. Φυσικά αυτά δὲν αποτελούν την πλήρη αυριανή διάρθρωση των δικαστηρίων. Πλήθος υποθέσεις δὲν υπάγονται στα Λαϊκά Δικαστήρια και πρέπει, αὐριο, να θεωποθούν τα δικαστήρια που θα υπαχθούν. Σύγχρονα θα λυθεί το πρόβλημα της συμμετοχῆς των τεχνικών (δικαστῶν) στην απονομή της δικαιοσύνης και πολλά άλλα ζητήματα που γεννάει μιὰ σωστή αντίληψη για την απονομή της Δικαιοσύνης, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της επιστήμης και της βασικής αρχῆς πὸς ἡ Λαϊκή Δικαιοσύνη είναι θεμελιώδης θεσμός του δημῶσιον βίου των Ἑλλήνων.

Μ' αυτό τον Κώδικα ρυθμίζεται, δι' έχει ἤδη γίνει: το πρώτο, το βασικό, το πιο μεγάλο βήμα προς την ολοκλήρωση των θεσμῶν της Λαϊκής Δικαιοσύνης.

Στὴν Ἔδρα της Π.Ε.Ε.Α., 20 Αὐγούστου 1944

Ὁ Γραμματέας της Δικαιοσύνης
ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΠΡΑΞΗ 57

«Κώδικας της Λαϊκής Δικαιοσύνης»

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Συγκρότηση και ἀρμοδιότητα των Δικαστηρίων

Άρθρο 1

Στὴν Ἐλεύθερη Ἑλλάδα ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται: 1) ἀπὸ τὰ Λαϊκά Δικαστήρια, 2) ἀπὸ τὰ Ἀναθεωρητικά Δικαστήρια, 3) ἀπὸ τὸ Ἀκυρωτικό Δικαστήριο, και 4) ἀπὸ τὰ Στρατοδικεία.

Λαϊκά Δικαστήρια

Άρθρο 2

Σὲ κάθε Δήμο ἢ Κοινότητα λειτουργεῖ Λαϊκὸ Δικαστήριο, πὸς συγκροτεῖται ἀπὸ 5 μέλη. Γιὰ τὴ νόμιμη συγκρότηση τοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀπαραίτητος ὁ Λαϊκὸς Ἐπίτροπος, πὸς ἐκφράζει τὴ γνώμη του χωρὶς νὰ ψηφίζει, και ὁ Γραμματέας πὸς κρατᾷ τὰ πρακτικά.

Σὲ Δήμους ἢ Κοινότητες πὸς ἔχουν πληθυσμὸ πάνω ἀπὸ 3.000 κατοίκους, μπορούν νὰ συσταθοῦν περισσότερα Λαϊκά Δικαστήρια με ἀτόφαση τοῦ Γραμματέα της Δικαιοσύνης, πὸς ὀρίζει και τὴν περιφέρειά τους.

Άρθρο 3

Κάθε χρόνο ὁ λαὸς της περιφέρειας κάθε Λαϊκοῦ Δικαστηρίου ἐκλέγει με καθολική και μυστική ψηφοφορία, κατὰ τὸ πλειοψηφικὸ σύστημα και με ψηφοδέλτιο, 5 τακτικά και 5 ἀναπληρωματικά μέλη τοῦ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου, τὸν Λαϊκὸ Ἐπίτροπο και τὸν ἀναπληρωτὴ του.

Άρθρο 4

Στὴν ἐκλογή παίρνομε μέρος ἄνδρες και γυναῖκες πὸς ἔχουν συμπληρώσει τὰ 18 χρόνια της ἡλικίας τους.

Μποροῦν νὰ ἐκλεγοῦν δικαστῆς ὅσοι ἔχουν συμπληρώσει τὰ 25 χρόνια.

Δὲν μπορεῖ νὰ ἐκλεγεί Λαϊκὸς Δικαστῆς ἢ Λαϊκὸς Ἐπίτροπος ὅποιος ἔχει καταδικαστεί σὲ στέρηση τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων κι' ἀν ἀκόμα ἔχει ἀποκατασταθεῖ ἢ ὅποιος ἔχει καταδικαστεί σύμφωνα με τὸ ἀρθρο 22, παράγρ. 1, ἢ εἶναι σὲ ἀπαγόρευση.

Ἐπίσης δὲν μπορεῖ νὰ ἐκλεγεί ὅποιος εἶναι δημόσιος ἢ κοινοτικὸς υπάλληλος, ἢ στρατιωτικὸς σὲ ἐνέργεια, ἢ κληρικὸς, ἢ ἔχει ἄλλο αἰρετὸ ἀξίωμα.

Άρθρο 5

Ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῶν Δικαστηρίων γίνεται με τὸν ἀκόλουθο τρόπο: Ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν υποψηφίων γράφομαι με σειρά ἀλφαβητική σὲ ἓνα ψηφοδέλτιο και κάθε ἐκλογέας σημειώνει με σταυρὸ ἐκείνους πὸς ψηφίζει.

Κάθε ἐκλογέας ψηφίζει τόσους, ὅσα εἶναι τὰ τακτικά μέλη. Ἐκλέγονται τακτικά μέλη ὅσοι πάρομε περισσότερους ψήφους και ἀναπληρωματικά οἱ ἐπόμενοι.

Σὲ ἰσοψηφία ἀποφασίζει ὁ κληρὸς.

Άρθρο 6

Οἱ ἐκλογῆς διεξάγονται ἀπὸ ἐφορευτική ἐπιτροπή, πὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Δήμαρχο ἢ τὸν Πρόεδρο της Κοινότητας και δυὸ πολίτες πὸς δὲν εἶναι υποψήφιοι και πὸς ὀρίζονται ἀπ' τὸν Λαϊκὸ Ἐπίτροπο τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ 5 μέρες πριν ἀπὸ τὴν ἐκλογή.

Οἱ υποψηφιότητες υποβάλλονται στὸν Δήμαρχο ἢ στὸν Πρόεδρο της Κοινότητας ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς υποψηφίους ἢ ἀπὸ τρεῖς συμπολίτες τους 5 μέρες πριν ἀπὸ τὴν ἐκλογή.

Ἡ Ἐπιτροπή φροντίζει νὰ υπάρχουν ἀρκετά ψηφοδέλτια ἔτοιμα για τὴν ἐκλογή σύμφωνα με τὸ ἀρθρο 5, ἐπιβλέπει για τὴν καλή και ἐλεύθερη διεξαγωγή της ἐκλογῆς, κάνει τὴ διαλογή τῶν ψήφων, βάζει κληρο για ὅσους ἰσοψηφοῦν, ἀνακηρύσσει ὅσους πέτυχαν και συντάσσει για ὅλα αὐτὰ σχετικὸ πρακτικὸ, πὸς υπογράφεται ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη της.

Ἐνστάσεις για τὴν ἐκλογή υποβάλλονται μέσα σὲ 8 μέρες στὸ Λαϊκὸ Ἐπίτροπο τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ και δικάζονται τὸ πολὺ μέσα σὲ 15 μέρες ἀπὸ τὸ Ἀναθεωρητικὸ Δικαστήριο.

Κάθε πολίτης μπορεῖ νὰ υποβάλει σχετικὴ ἔνσταση.

Άρθρο 7

Τὸ 1/3 ἀπ' τοὺς ἐκλογῆς μποροῦν νὰ ζητήσουν τὴν ἀνάκληση ἐνὸς ἢ πολλῶν μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου. Ἡ σχετικὴ αἴτηση υποβάλλεται στὸ Ἀναθεωρητικὸ Δικαστήριο, πὸς ἐξετάζει ἀν συγκεντρώθηκε ὁ νόμιμος ἀριθμὸς τῶν υπογραφῶν και ἀν εἶναι γνήσιες οἱ υπογραφῆς.

Τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο ἢ ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπή εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ προκηρύξουν ἐκλογῆς μέσα σὲ 15 μέρες ἀπὸ τὴν ἀτόφαση τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ.

Άρθρο 8

Τὸ λειτουργήμα τῶν μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου και τοῦ Λαϊκοῦ Ἐπιτροποῦ εἶναι τιμητικὸ, ὑποχρεωτικὸ και ἄμισθο.

Τὸ Ἀναθεωρητικὸ Δικαστήριο ἀποφασίζει ἀν πρέπει να γίνει δεκτὴ ἡ τυχὸν παραίτηση μέλους ἢ Λ. Ἐπιτροποῦ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου.

Μπορεῖ νὰ δοθεῖ ἄδεια ἀπουσίας στοὺς Λαϊκοὺς Δικαστῆς ἀπ' τὸ Λαϊκὸ Ἐπίτροπο τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ὄχι ὅμως σύγχρονα σὲ περισσότερα ἀπὸ 2 τακτικά και 2 ἀναπληρωματικά μέλη.

Ὅμοια μπορεῖ νὰ δοθεῖ ἄδεια ἀπουσίας στὸ Λαϊκὸ Ἐπίτροπο ἢ στὸν Ἀναπληρωτὴ του και στὸν Γραμματέα.

Άρθρο 9

Τὰ τακτικά μέλη ἐκλέγον ἀνάμεσά τους τὸν Πρόεδρο και τὸν ἀναπληρωτὴ του.

Τὸ Γραμματέα τοῦ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου ὁρίζει ὁ Λαϊκὸς Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ τῆς περιφέρειας, ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Προέδρου τοῦ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου. Μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ δημόσιος ὑπάλληλος τοποθετημένος σὲ ἄλλη ὑπηρεσία ἐκτός ἀπὸ τὴν Πολιτοφυλακὴ. Τὸ μισθὸ ἢ τὸ ἐπιμίσθιο τοῦ Γραμματέα ὁρίζει καὶ πληρώνει τὸ Δημοτικὸ ἢ Κοινοτικὸ Συμβούλιο.

Ἀρμοδιότητα τῶν Λαϊκῶν Δικαστηρίων.

*Α ρ θ ρ ο 10

Τὸ Λαϊκὸ Δικαστήριον δικάζει προσωρινὰ ἢ ὁριστικὰ ὅλες τὶς ἰδιωτικὰς (πολιτικὰς) διαφορὰς, πού κατὰ τὴν κρίση του ἔχουν εἰσιζόμενα χαρακτήρα.

Τὰ Λαϊκὰ Δικαστήρια δὲν δικάζουν πρὸς τὸ παρὸν ὑποθέσεις κληρονομικὰς, κυριότητος, διαζυγίου καὶ ἀκύρωσης γάμου. Μποροῦν ὅμως νὰ ρυθμίζουσαν προσωρινὰ τὴν κατοχὴ καὶ τὴ διατροφή.

Τὸ Λαϊκὸ Δικαστήριον δικάζει διαφορὰς ἀνάμεσα σὲ κείνους πού κατοικοῦν ἢ διαμένουσιν στὴν περιφέρειά του.

Ὅταν πρόκειται γιὰ διαφορὰ ἀνάμεσα σὲ κατοίκους διαφορετικῶν δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ γιὰ διαφορὰ ἀνάμεσα σὲ ἰδιώτη καὶ κοινότητα, δημό, τὸ δημόσιο ἢ ἄλλο νομικὸ πρόσωπο δημοσίου δικαίου ἢ ἀνάμεσα σὲ τέτοια νομικὰ πρόσωπα, ὁρίζεται ἀπ' τὸ Λαϊκὸ Ἐπίτροπο τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ τῆς περιφέρειας τοῦ ἐναγομένου, ἄλλο Λ. Δικαστήριον ἔξω ἀπ' τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων.

*Α ρ θ ρ ο 11

Τὸ Λ. Δικαστήριον δικάζει ὅλα τὰ ἀδικήματα πού ἔγιναν μέσα στὴν περιφέρειαν του καὶ πού δὲν ὑπάγονται σὰ Στρατοδικεῖα.

Γιὰ τὰ ἀδικήματα αὐτά, μπορεῖ νὰ ἐπιβάλλει, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ποινικῶν νόμων, τὶς ἀκόλουθες ποινές: 1) πρόστιμο, 2) κράτηση ἕως 30 μέρες, 3) χρηματικὴ ποινὴ σὲ χρῆμα ἢ σὲ εἶδος καὶ 4) φυλάκιση ὡς 5 χρόνια.

Τὸ Λ. Δικαστήριον μπορεῖ νὰ ἐπιδικάζει στὸν ἀδικημένο ἀνάλογη χρηματικὴ ἀποζημίωση γιὰ τὶς ὑλικὰς ζημιὰς καὶ τὴν ψυχικὴ ὀδύνη.

Ἀναθεωρητικὰ Δικαστήρια

*Α ρ θ ρ ο 12

Στὴν περιφέρεια κάθε παλιοῦ Εἰρηνοδικεῖου λειτουργεῖ Ἀναθεωρητικὸ Δικαστήριον πού συγκροτεῖται ἀπὸ 5 μέλη. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Γραμματέα τῆς Δικαιοσύνης πού ἐξετάζει ἐν ὑπάρξει ἀνάγκη, μπορεῖ ἓνα Λ. Δικαστήριον ν' ἀποσπασθεῖ ἀπὸ ἓνα Ἀναθεωρητικὸ καὶ νὰ ὑπαχθεῖ σὲ ἄλλο.

Ἐδρα τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἡ παλιὰ ἔδρα τοῦ Εἰρηνοδικεῖου. Τὸ Ἀναθεωρητικὸ μπορεῖ ν' ἀποφασίζει νὰ μεταβάλλει τὴν ἔδρα του ἢ νὰ ὁρίζει καὶ μεταβατικὰς ἔδρας.

Γιὰ τὴ νόμιμη συγκρότησή του εἶναι ἀπαραίτητοι ὁ Λ. Ἐπίτροπος, πού ἐκφράζει τὴ γνώμη του χωρὶς νὰ ψηφίζει καὶ ὁ Γραμματέας πού κρατᾶ τὰ πρακτικά.

*Α ρ θ ρ ο 13

Μέσα σὲ 15 μέρες ἀπ' τὴν ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῶν Λ. Δικαστηρίων, ὁ Λ. Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ συγκαλεῖ σὲ συνέλευση ὅλα τὰ μέλη, τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά, τῶν Λαϊκῶν Δικαστηρίων τῆς περιφέρειας τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ. Ἡ πρόσκληση κοινοποιεῖται μὲ ἀποδεικτικὸ, σύμφωνα μὲ τὰ ἀρθρα 32—36.

Ἡ συνέλευση αὐτὴ ἐκλέγει 5 τακτικά καὶ 5 ἀναπληρωματικά μέλη. Μποροῦν νὰ ἐκλεγοῦν καὶ πρόσωπα πού δὲν μετέχουσιν στὴ συνέλευση.

Ἡ συνέλευση βρῖσκεται σὲ ἀπαρτία ἂν εἶναι παρόντα τὰ μισὰ μέλη τῆς. Ἀλλιῶς συγκαλεῖται πάλι μέσα σὲ 15 μέρες καὶ τότε βρῖσκεται σὲ ἀπαρτία μὲ ὅσα μέλη κ' ἂν παρευρεθοῦν.

Τὰ τακτικά μέλη τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἐκλέγου: ἀνάμεσα τους τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν ἀναπληρωτὴ του.

Πρὶν ἀπ' τὴν ἐκλογὴ γίνεται στὴ συνέλευση συζήτηση πᾶνω σὲ θέματα σχετικὰ μὲ τὴ λαϊκὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν καλὴ ἀπονομὴ τῆς. Κατὰ τὸ στάδιον αὐτὸ στὴ συνέλευση μποροῦν νὰ μετέχουσιν ἐπιθεωρητὲς λαϊκῆς δικαιοσύνης ἢ ἄλλα ἀνώτερα ὄργανα, πού καθοδηγοῦν γενικὰ τοὺς νέους λαϊκοὺς δικαστὲς στὸ ἔργο πού τοὺς ἀνάθεσε ὁ λαὸς μὲ τὴν ἐκλογὴ τους.

*Α ρ θ ρ ο 14

Τὰ ἀρθρα 4, παράρ. 2—4, 5, 6, παράρ. 3 καὶ 4, 8 καὶ 9 παράρ. 1 ἐφαρμοζοῦνται ἀνάλογα καὶ γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῶν Ἀναθεωρητικῶν Δικαστηρίων.

Στὴ συνέλευση μετέχουσιν χωρὶς ψῆφο: 1) ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος τῆς ἔδρας τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, 2) ὁ Λαϊκὸς Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, καὶ 3) ἓνας πολίτης τῆς ἔδρας τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, πού ὁρίζει ὁ Λ. Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ. Αὐτοὶ ἀπαρτίζουν τὴν ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ.

Οἱ ὑποψηφιότητες ὑποβάλλονται στὸ Λ. Ἐπίτροπο τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ.

Τὴν ἀνακήρυξη κείνων πού πέτυχαν κάνει τὸ ἴδιο τὸ Ἀναθεωρητικὸ, μὲ τὴν προσηγομένη σύνθεσή του.

Τὶς ἐνοτάσεις δικάζει τὸ Ἀκυρωτικὸ.

Λαϊκοὶ Δικαστὲς πού ἐκλέγονται μέλη τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ παύουν νὰ εἶναι μέλη τοῦ Λ. Δικαστηρίου.

Γιὰ παραίτηση μέλους τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἀποφασίζει τὸ ἴδιο τὸ Ἀναθεωρητικὸ.

*Αδειες ἀπουσίας δίνει ὁ Λ. Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ.

*Α ρ θ ρ ο 15

Ὁ Λαϊκὸς Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ εἶναι ἀπαραίτητα πτυχιούχος τῆς νομικῆς καὶ διορίζεται ἀπ' τὸ Γραμματέα τῆς Δικαιοσύνης μὲ σύμφωνη γνώμη τῆς ΠΕΕΑ.

Ὁ Λ. Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἐλέγχει καὶ καθοδηγεῖ τοὺς Λ. Ἐπιτρόπους καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Λ. Δικαστηρίων στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων τους, παρακολουθεῖ τὶς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων καὶ φροντίζει νὰ ἀπονέμεται ὁμοίομορφα ἡ δικαιοσύνη, καὶ γενικὰ ἐποπτεῖ γιὰ τὴν καλὴ λειτουργίαν τῶν δικαστηρίων τῆς περιφέρειάς του.

Ἐπίσης οἱ Λ. Ἐπιτροποὶ τῶν Ἀναθεωρητικῶν Δικαστηρίων ἐκτελοῦν καθήκοντα συμβολαιογράφων καὶ ὑποθηκοφυλάκων, ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν τέτοιοι.

Ἀρμοδιότητα Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου

*Α ρ θ ρ ο 16

Τὸ Ἀναθεωρητικὸ Δικαστήριον δικάζει σὰν δικαστήριον οὐσίας δευτέρου βαθμοῦ τὶς αἰτήσεις γιὰ ἀναθεώρηση κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Λ. Δικαστηρίων τῆς περιφέρειας του.

Ἐπίσης δικάζει σὲ πρῶτο καὶ τελευταῖο βαθμὸ διαφορὰς γιὰ κλονισμό μισθώματος ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων ἢ λειψιδιῶν, ὅπου παρατείνεται ἡ μισθωσιμὴ σύμφωνη μὲ τὴν Πράξιν 26.

Ἐπίσης ἀποφασίζει γιὰ τὴν προφυλάκιση κατηγορουμένου σύμφωνα μὲ τὰ ἀρθρα 68—69 τοῦτου τοῦ Κώδικα.

Ἀκυρωτικὸ Δικαστήριον

*Α ρ θ ρ ο 17

Τὸ Ἀκυρωτικὸ Δικαστήριον συγκροτεῖται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο καὶ δύο μέλη. Γιὰ τὴ συγκρότησι εἶναι ἀπαραίτητη ἡ παρουσία τοῦ Λ. Ἐπιτρόπου, πού ἐκφράζει τὴ γνώμη του χωρὶς νὰ ψηφίζει καὶ τοῦ Γραμματέα, πού κρατᾶ τὰ πρακτικά.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ὁ Λ. Ἐπίτροπος καὶ οἱ ἀναπληρωτὲς τους εἶναι δικαστὲς ἢ δικηγόροι, πού ἔχουσιν ἀσκήσει τὸ δικηγορικὸ ἐπάγγελμα τουλάχιστον 6 χρόνια καὶ διορίζονται ἀπ' τὸ Γραμματέα τῆς Δικαιοσύνης μὲ σύμφωνη γνώμη τῆς ΠΕΕΑ.

Ὁ Γραμματέας τοῦ Ἀκυρωτικοῦ καὶ ὁ Γραμματέας τοῦ Λ. Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀκυρωτικοῦ διορίζονται ἀπ' τὸ Γραμματέα τῆς Δικαιοσύνης.

*Α ρ θ ρ ο 18

Ἡ ἔδρα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ὁρίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Γραμματέα τῆς Δικαιοσύνης. Μπορεῖ ὅμως μὲ ἀπόφαση τοῦ Γραμματέα Δικαιοσύνης νὰ ὁρισθεῖ ἡ τμήματα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ θὰ ἔδρουν καὶ σ' ἄλλες, ἔξω ἀπ' τὴν ἔδρα του, περιοχές. Μὲ τὴν ἴδια ἀπόφαση ὁρίζεται ἡ ἔδρα καὶ ἡ περιφέρεια κάθε τμήματος.

*Α ρ θ ρ ο 19

Ὁ Λ. Ἐπίτροπος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἐλέγχει καὶ καθοδηγεῖ τοὺς Λ. Ἐπιτρόπους τῶν Ἀναθεωρητικῶν καὶ Λ. Δικαστηρίων στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων τους, παρακολουθεῖ τὶς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων καὶ φροντίζει νὰ ἀπονέμεται ὁμοίομορφα ἡ δικαιοσύνη καὶ γενικὰ ἐποπτεῖ γιὰ τὴν καλὴ λειτουργίαν τῶν δικαστηρίων. Γνωματεύει σὲ ὅσα ζητήματα, σχετικὰ μὲ τὴ δικαιοσύνη, ζητηθεῖ ἡ γνώμη του ἀπ' ὅποιο ἀδήποτε ἀρχή.

Ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀκυρωτικοῦ

*Α ρ θ ρ ο 20

Τὸ Ἀκυρωτικὸ δικάζει αἰτήσεις γιὰ ἀκύρωση ἐναντίον ἀποφάσεων τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἢ τῶν Λ. Δικαστηρίων πού δὲν μποροῦν νὰ προσβληθοῦν μὲ ἄλλο ἔνδικο μέσο.

Στρατοδικεῖα

*Α ρ θ ρ ο 21

Γιὰ τὴ συγκρότησι, ἀρμοδιότητα καὶ λειτουργία τῶν Στρατοδικεῖων ἰσχύουσιν ὅσα ὁρίζονται στὴν Πράξιν 37.

Ποινικὴ, ἀστικὴ καὶ πειθαρχικὴ εὐθύνη τῶν δικαστῶν

*Α ρ θ ρ ο 22

Τὰ μέλη τῶν δικαστηρίων, οἱ Λαϊκοὶ Ἐπιτροποὶ καὶ οἱ Γραμματεῖς, ἂν ἀποδειχθοῦν ἔνοχοι γιὰ παράβασι καθηκόντων ἢ κατάχρησι ἐξουσίας τιμωροῦνται: 1) ἂν ἡ πράξι τους ἔγινε ἀπὸ ἀμέλειαν, μὲ φυλάκιση ὡς 5 χρόνια, 2) ἂν ἡ πράξι τους ἔγινε μὲ δόλο, μὲ φυλάκιση ὡς 10 χρόνια.

Ὅποιος ἔχει ζημιωθεῖ ἀπὸ τέτοια πράξι μέλους δικαστηρίου, Ἐπιτρόπου ἢ Γραμματέα, ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσει ἀνάλογη ἀποζημίωση ἀπ' τὸ Δημόσιο ἂν πρόκειται γιὰ δικαστὴ μὴ αἰρετό, ἢ ἀπ' τὴν Ἀυτοδιοκίση, ἂν πρόκειται γιὰ δικαστὴ αἰρετό. Ἡ ἀποζημίωση θὰ πληρώνεται ἀπὸ τὰ δικαστικὰ ἔσοδα, σύμφωνα μὲ

όσα θα ορίσει απόφαση του Γραμματέα της Δικαιοσύνης. Το Δημόσιο ή η Αυτοδιοίκηση έχουν άγωγή εναντίον του ένοχου γι' αυτή την αποζημίωση.

Άρμόδιο δικαστήριο για να εκδικάσει τέτοιες υποθέσεις είναι το άμεσως άνωτερο δικαστήριο. Τα μέλη του 'Ακυρωτικού δικάζονται απ' το ίδιο το 'Ακυρωτικό. Τη σύνθεση ορίζει ο Πρόεδρος του 'Ακυρωτικού. 'Αν είναι υπόδικος ο Πρόεδρος, τη σύνθεση ορίζει ο 'Επίτροπος.

Τη δίωξη προκαλεί όποιος ζημιώθηκε ή ο 'Επίτροπος του άμεσως άνωτερου δικαστηρίου ή ο Γραμματέας Δικαιοσύνης.

*Α ρ θ ρ ο 23

'Αν, ένας καταδικασθεί σύμφωνα με την παράγρ. 1 του άρθρου 22, απολύεται οριστικά με την ίδια απόφαση.

'Αν όμως η πράξη του δεν μπορεί να διωχθεί σαν ποινικό αδίκημα ή και αν απαλλαγεί απ' την ποινική ευθύνη ή αν ο δικαστής είναι ένοχος για ανάρμοστη συμπεριφορά, εξετάζεται η πειθαρχική του ευθύνη.

Πειθαρχικές ποινές, που απαγγέλλονται πάντοτε ύστερα από απόλογια του κατηγορουμένου είναι: 1) επίπληξη, 2) πρόστιμο, 3) προσωρινή απόλυση, 4) οριστική απόλυση.

Άρμόδιο για την επιβολή πειθαρχικών ποινών είναι το άμεσως άνωτερο δικαστήριο. Για τα μέλη και τον Λ. 'Επίτροπο του 'Ακυρωτικού δικάζει η ΠΔΕΑ.

Τη δικαστική δίωξη προκαλεί ο 'Επίτροπος του άμεσως άνωτερου δικαστηρίου ή ο Γραμματέας της Δικαιοσύνης. Για τα μέλη του 'Ακυρωτικού, την πειθαρχική δίωξη προκαλεί ο 'Επίτροπος του 'Ακυρωτικού ή ο Γραμματέας της Δικαιοσύνης.

Δοσιδίχια των Δικαστών

*Α ρ θ ρ ο 24

Μηνύσεις ή άγωγές των Λ. Δικαστών ή εναντίον τους δικάζονται απ' το Λ. Δικαστήριο που θα ορίσει ο 'Επίτροπος του 'Αναθεωρητικού της περιφέρειας. 'Αν πρόκειται για μέλος 'Αναθεωρητικού, το δικαστήριο ορίζει ο 'Επίτροπος του 'Αναθεωρητικού της έδρας της 'Επαρχίας.

Τα μέλη του 'Ακυρωτικού δικάζονται σε πρώτο βαθμό από ένα 'Αναθεωρητικό που ορίζει ο 'Επίτροπος του 'Ακυρωτικού και σε δεύτερο βαθμό απ' το ίδιο το 'Ακυρωτικό.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Γενικές Δικονομικές Διατάξεις

'Ανεξαρτησία των Δικαστηρίων

*Α ρ θ ρ ο 25

Τα δικαστήρια είναι ανεξάρτητα και ελεύθερα στην άσκηση των καθηκόντων τους.

Οι δικαστές δικάζουν σύμφωνα με τη συνείδησή τους και δεν δεσμεύονται παρά απ' το νόμο και την αλήθεια, όπως βγαίνει απ' τα περιστατικά που αποδείχονται στη διαδικασία.

Καμμία πολιτική, στρατιωτική ή άλλη άρχη ή όργανωση δεν μπορεί να επεμβαίνει στα έργα των δικαστηρίων.

Σύγκρουση δικαιοδοσιών

*Α ρ θ ρ ο 26

Τα δικαστήρια δεν πρέπει να δικάζουν υποθέσεις που ανήκουν στη δικαιοδοσία των διοικητικών, στρατιωτικών ή άλλων αρχών ή οργάνων της Αυτοδιοίκησης.

'Αν εισαχθεί τέτοια υπόθεση, το δικαστήριο αποφαινεται πως είναι άρμόδιο.

'Αν και το δικαστήριο και μιá άλλη άρχη κρίνουν πως είναι άρμόδιοι για την ίδια υπόθεση, ο διοικητικός αντιπρόσωπος της περιφέρειας ειδοποιεί και τις δυó άρχες ν' αναβάλουν κάθε ενέργεια και κάνει ερώτηση στο 'Ακυρωτικό. Αυτό με απόφασή του ορίζει ποιά άρχη είναι άρμόδια.

Δικαιώματα των πολιτών

*Α ρ θ ρ ο 27

'Όλοι οι πολίτες είναι ίσοι μπροστά στο νόμο.

Κανείς δεν μπορεί να πάρει μιá υπόθεση απ' το δικαστήριο που ορίζει ο νόμος και που ορίστηκε σύμφωνα με το νόμο και να την αναθέσει σε άλλο δικαστήριο ή σε άλλη έξουσία.

Κανείς δεν δικάζεται αν δεν του δοθεί πρωύτερα ή ευκαιρία να άκουσεί. Γι' αυτό κανείς δεν δικάζεται αν δεν κληθεί εμπρόθεσμα στη δίκη.

Δικηγόροι

*Α ρ θ ρ ο 28

Οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να παρουσιάζονται μόνοι ή με δικηγόρο. 'Η παράσταση δικηγόρου στο 'Ακυρωτικό είναι υποχρεωτική. 'Αν δεν έχει διορίσει ο διάδικος, το δικαστήριο του διορίζει δικηγόρο αυτεπάγγελτα.

Πληρεξούσιο

*Α ρ θ ρ ο 29

'Ο διάδικος μπορεί να διορίσει πληρεξούσιο για να ενεργήσει

όποιαδήποτε δικαστική ή έξώδικη πράξη για λογαριασμό του εκτός από όρο. 'Ο πληρεξούσιος μπορεί και να παραστεί στη δίκη αντί για τον έντολέα του. Μόνο ο κατηγορούμενος σε ποινική δίκη παρουσιάζεται πάντοτε ο ίδιος.

Το πληρεξούσιο έγγραφο γίνεται μπροστά στο Λ. 'Επίτροπο της κατοικίας ή της διαμονής του έντολέα και πρέπει να περιέχει τα ονοματεπώνυμα του έντολέα και του πληρεξουσίου, την κατοικία τους, για ποιές ενέργειες δίνεται ή έντολη, ημερομηνία και τις υπογραφές του έντολέα και του Λ. 'Επιτρόπου.

'Ο διάδικος μπορεί να ορίζει κατά τον ίδιο τρόπο πληρεξούσιο για να δέχεται τις κοινοποιήσεις για λογαριασμό του (αντίκλητο).

Διορισμός πληρεξουσίου μπορεί να γίνει και με δήλωση μπροστά στο δικαστήριο.

*Α ρ θ ρ ο 30

'Ο έντολέας μπορεί όποτε θέλει ν' ανακαλέσει την πληρεξουσιότητα απ' τον αντιπρόσωπό του. Στην περίπτωση αυτή καταθέτει σχετική δήλωση στο Λ. 'Επίτροπο του Λ. Δικαστηρίου της κατοικίας του πληρεξουσίου. 'Ο Λ. 'Επίτροπος κοινοποιεί, το ταχύτερο, αντίγραφο της δήλωσης στον πληρεξούσιο και δίνει το σχετικό αποδεικτικό στον έντολέα. 'Η ανάκληση ισχύει απ' την κοινοποίηση.

'Ανάκληση μπορεί να γίνει και με δήλωση μπροστά στο δικαστήριο. 'Αν ο πληρεξούσιος δεν είναι παρών, ο Λ. 'Επίτροπος του κοινοποιεί αντίγραφο του πρακτικού.

'Αν ο πληρεξούσιος ενεργήσει οποιαδήποτε πράξη για λογαριασμό του έντολέα, ύστερα απ' την ανάκληση ή πράξη αυτή είναι άκυρη. 'Ο πληρεξούσιος τιμωρείται σύμφωνα με τις διατάξεις για την άπάτη, αν έκανε την πράξη με προθεση.

Δικόγραφα

*Α ρ θ ρ ο 31

Κάθε αίτηση, άγωγή, δήλωση ή μήνυση γίνεται γραφτά. 'Αν ο διάδικος είναι αγράμματος, μπορεί να ζητήσει απ' το Γραμματέα του δικαστηρίου να του συντάξει το έγγραφο που βεβαιώνεται με την υπογραφή του Λ. 'Επιτρόπου του Δικαστηρίου.

Τα δικόγραφα πρέπει να περιέχουν:

1. Τα ονοματεπώνυμα και την κατοικία των διαδίκων.
2. Το Δικαστήριο όπου άτευθύνονται.
3. Σύντομο αλλά σαφές ιστορικό της υπόθεσης.
4. Με τι μέσα σκοπεύει ο αϊτών να αποδείξει τους ισχυρισμούς του.
5. Το αίτημά του.
6. Τη χρονολογία και την υπογραφή.

'Αν λείπει κάποιο απ' τα στοιχεία αυτά, ο Λ. 'Επίτροπος ή ο Γραμματέας που παίρνει το δικόγραφο φροντίζει για τη συμπλήρωσή του.

Κοινοποιήσεις

*Α ρ θ ρ ο 32

Αίτησεις, κλήσεις, αποφάσεις και άλλα δικόγραφα κοινοποιούνται με φροντίδα του Λ. 'Επιτρόπου. 'Η επίδοση γίνεται από πολιτοφύλακες, αγροφύλακες ή άλλα δημόσια όργανα. 'Αν η κοινοποίηση πρόκειται να γίνει σε άλλο τόπο από κει που μένει ο Λ. 'Επίτροπος, αυτός στέλνει το δικόγραφο στο Λ. 'Επίτροπο του τόπου της κοινοποίηής. 'Εκείνος φροντίζει να γίνει η επίδοση το ταχύτερο και επιστρέφει άμεσως το αποδεικτικό, αφού βεβαιώσει την υπογραφή του οργάνου που έκανε την κοινοποίηση.

*Α ρ θ ρ ο 33

'Η επίδοση αποδείχεται μόνο με έγγραφο (αποδεικτικό) που αναφέρει: 1) ακριβή περιγραφή του δικογράφου που εκδίδεται, 2) το ονοματεπώνυμο και την ιδιότητα του οργάνου που έκανε την επίδοση, 3) τον τόπο, τη χρονολογία και την ώρα που έγινε η επίδοση, 4) το ονοματεπώνυμο εκείνου όπου έγινε η επίδοση και 5) την υπογραφή εκείνου που παρέλαβε το δικόγραφο. 'Αν αυτός είναι αγράμματος ή άρνηθει να υπογράψει καλείται και υπογράφει στη θέση του ένας μάρτυρας.

*Α ρ θ ρ ο 34

'Η επίδοση πρέπει να γίνεται στον ίδιο το διάδικο ή τον πληρεξούσιό του, αν έχει διορισμένο. 'Αν δεν βρεθεί ο ίδιος, η επίδοση γίνεται στο σπίτι του και το δικόγραφο παραδίνεται σ' ένα από τα πρόσωπα που κατοικούν μαζί του ή στον τόπο της εργασίας του και παραδίνεται στον προϊστάμενο, συνάδελφο ή υπάλληλό του.

'Αν δεν βρεθεί κανείς στην κατοικία ή στον τόπο της εργασίας του ή αν αυτός άρνηθει να παραλάβει το έγγραφο, η κοινοποίηση γίνεται στον Πρόεδρο της Κοινότητας ή στο Δήμαρχο που είναι υποχρεωμένοι να ειδοποιήσουν τον ενδιαφερόμενο το γρηγορώτερο.

'Όταν η κοινοποίηση γίνεται σε στρατιωτικούς, το δικόγραφο παραδίνεται στον ίδιο ή στο Διοικητή της μονάδας του.

Α ρ θ ρ ο 35

*Όταν τὸ ἔγγραφο πού κοινοποιεῖται ἀπευθύνεται: 1) σὲ πρόσωπα πού βρισκονται στήν ἐπιμέλεια ἄλλου προσώπου (ἀνιήλικοι, ἀπαγορευμένοι, κ.λ.π.) τὸ δικόγραφο δίνεται σὲ κεινοὺς πού ἔχουν τὴν ἐπιμέλεια του (πατέρα, μητέρα κλπ.), 2) σὲ νομικά πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, στὸν νόμιμο ἐκπρόσωπό τους.

Α ρ θ ρ ο 36

*Ἄν ἡ κοινοποίηση ἀπευθύνεται σὲ πρόσωπο πού μένει στήν κατεχόμενη Ἑλλάδα ἢ στὸ ἐξωτερικό, τὸ δικόγραφο στέλνεται στὸ Λ. Ἐπίτροπο τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ. Αὐτός, ἂν κρίνει πῶς ἡ ὑπόθεση εἶναι ἐπείγουσα καὶ πρέπει, νὰ συνεχιστεῖ, μπορεῖ νὰ ὀρίσει Ἐπίτροπο γιὰ τὸν ἀπόντα. Στὸν Ἐπίτροπο αὐτὸν γίνονται ὅλες οἱ κοινοποιήσεις σχετικὰ μὲ τὴν ὑπόθεση. Ἄλλοιῶς ὁ Λ. Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ διατάζει νὰ σταματήσει ἡ δίκη ὡς τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν ἄφαντο ἢ ἀγνώστου διαμονῆς.

Προθεσμίες

Α ρ θ ρ ο 37

Οἱ προθεσμίες πού ὀρίζει ὁ νόμος ἢ τὰ δικαστήρια ἀρχίζουν τὴν ἄλλη μέρα ἀπὸ τότε πού ἔγινε ἡ κοινοποίηση καὶ τελειώνουν τὴν τελευταία μέρα. Ἄν αὐτὴ εἶναι Κυριακὴ ἢ ἐπίσημη γιορτὴ, οἱ προθεσμίες τελειώνουν τὴν ἐτόμενη μέρα.

*Ἄν ἡ προθεσμία ὀρίζεται κατὰ μῆνες, κάθε μῆνας ὑπολογίζεται γιὰ τριάντα μέρες.

Α ρ θ ρ ο 38

*Ἄν ὁ διάδικος, μάρτυρας ἢ πραγματογνώμονας, ὅπου τάχθηκε ἢ προθεσμία, κατοικεῖ ἄλλου ἀπὸ τὴν ἔδρα τοῦ δικαστηρίου πού πρέπει νὰ παρουσιασεῖ ἢ ἀπὸ τὸν τόπο πού πρέπει νὰ ἐνεργήσει κάτι, ἡ προθεσμία παρατείνεται: 1) 5 μέρες ἂν κατοικεῖ στήν περιφέρεια τοῦ ἴδιου Ἀναθεωρητικοῦ, 2) 15 μέρες ἂν κατοικεῖ στήν περιφέρεια ἄλλου Ἀναθεωρητικοῦ.

Α ρ θ ρ ο 39

*Ἄν ἐξαιρετικὰ γεγονότα ἢ ἀνώτερη βία ἐμποδίσουν τὸ διάδικο νὰ κάνει μιὰ δικαστικὴ πράξη ἐμπρόθεσμα, τὸ δικαστήριο μπορεῖ νὰ κρίνει ἂν εἶναι δικαιολογημένη ἡ καθυστέρηση καὶ νὰ θεωρήσει τὴν ἐκπρόθεσμη πράξη σὺν ἐμπρόθεσμη.

Συνεδριάσεις

Α ρ θ ρ ο 40

Τὰ δικαστήρια συνεδριάζουν δημόσια καὶ καθέννας μπορεῖ νὰ παρακολουθήσει τίς συζητήσεις.

*Ἄν ὅμως ὑπάρχει κίνδυνος γιὰ τὴν δημόσια τάξη ἢ τὰ ἥθη, τὸ δικαστήριο μπορεῖ ν' ἀποφασίσει νὰ γίνεи συνεδρίαση χωρὶς ἀκροατήριο. Ὅπωςδήποτε ὅμως ἡ ἀπόφαση ἀπαγγέλλεται σὲ δημόσια συνεδρίαση.

Οἱ συνεδριάσεις γίνονται τὴν μέρα καὶ ὥρα πού ὀρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου.

Ὁ μόνιμος τόπος τῶν συνεδριάσεων ὀρίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Λ. Ἐπιτρόπου τοῦ δικαστηρίου. Ἄν ἀλλάξει ὁ τόπος, ἡ σχετικὴ ἀπόφαση τοῦ Λ. Ἐπιτρόπου τοιχοκολλεῖται στὸ Κοινοτικό ἢ Δημαρχιακὸ κατάστημα 8 μέρες τουλάχιστο πρὶν ἀπ' τὴν συνεδρίαση.

*Ἄν τὸ καλεῖ ἡ φύση τῆς διαφορᾶς, ἡ συνεδρίαση μπορεῖ νὰ γίνεи στὸν ἐπίδικο τόπο.

Α ρ θ ρ ο 41

Ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου διευθύνει τὴν συνεδρίαση καὶ κρατεῖ τὴν τάξη.

Αὐτὸς ἐξετάζει τοὺς μάρτυρες καὶ δίνει τὸ λόγο κατὰ σειρά στὸ Λ. Ἐπίτροπο, στοὺς δικαστὲς καὶ στοὺς διαδίκους.

Κάθε ἀταξία μπορεῖ νὰ τιμωρηθεῖ μὲ 24 ὥρες κράτηση. Γιὰ τυχὸν ἐξύβριση τοῦ δικαστηρίου ἢ γιὰ ἄλλο ἀδίκημα ἐναντίον τοῦ δικαστηρίου γίνεи ἐκθεση καὶ παραπομπὴ σὲ ἄλλο δικαστήριο.

*Ἄν ὁ δράστης εἶναι Λ. Ἐπίτροπος, δικαστὴς ἢ δικηγόρος, γίνεи ἐκθεση καὶ ἡ ὑπόθεση δικάζεται ἀπ' τὸ ἀμέσως ἀνώτερο δικαστήριο. Τὸ Ἀκυρωτικὸ δικάζει τὸ ἴδιο ὅλα τὰ ἀδικήματα πού θὰ γίνουν στὴ συνεδρίαση.

Ἐξαίρεση δικαστῶν

Α ρ θ ρ ο 42

Δὲν παίρνουν μέρος σὲ καμμιά δικαστικὴ ἐνέργεια, δικαστὲς, ἐπίτροποι ἢ Γραμματεῖς: 1) πού ἔχουν συγγένεια μεταξὺ τους μέχρι τετάρτου βαθμοῦ (ξεδέλφια), 2) πού ἔχουν ὅποιοδήποτε συμφέρο οἱ ἴδιοι ἢ οἱ συγγενεῖς τους μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, ἢ ὁ σύζυγος ἔστω καὶ χωρισμένος ἢ ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τους, 3) πού ἔχουν μ' ἕναν ἀπ' τοὺς διαδίκους ἰδιαιτέρη φιλία ἢ ἔχθρα ἢ κοινὰ συμφέροντα, πού παραστάθηκαν ἢ πρόκειται νὰ παρασταθοῦν στὴν ἴδια ὑπόθεση μάρτυρες ἢ πραγματογνώμονες ἢ πληρεξούσιοι, ἢ ἂν ἔκαμαν ἀνάκριση καὶ 5) ἂν κατὰ τὴ δίκη γεννήθηκαν ὑποψίες πῶς μεροληπτοῦν. Ἡ ἐνέργεια ἀνακριτικῶν πράξεων δὲν εἶναι λόγος γιὰ ἐξαίρεση τοῦ Λ. Ἐπιτρόπου.

*Όταν ὑπάρχει τέτοιος λόγος, ὁ δικαστὴς, ἐπίτροπος ἢ γραμ-

ματέας, πρέπει μόνος του νὰ ζητήσει νὰ ἐξαίρεθεῖ. Καὶ οἱ διάδικοι δικαιούνται νὰ προτείνουν τὴν ἐξαίρεση, ἀλλὰ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδείξουν ἀμέσως τὸ λόγὸ τῆς ἐξαίρεσης. Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ ἀποφασίζουν οἱ ὑπόλοιοι δικαστὲς—μαζὺ μὲ ἕνα ἀναπληρωματικὸ—γιὰ κάθε δικαστὴ πού ζητιεῖται ἡ ἐξαίρεσή του χωριστά.

Α ρ θ ρ ο 43

*Ἄν ἐξαίρεθοῦν τόσοι δικαστὲς ὥστε νὰ μὴ μένει ἀρκετὸς ἀριθμὸς γιὰ νὰ συγκροτηθεῖ τὸ Δικαστήριο, ἡ ὑπόθεση ἀποσύρεται καὶ ὁ Ἐπίτροπος τοῦ ἀμέσως ἀνώτερου δικαστηρίου τὴ στέλνει σὲ ἄλλο δικαστήριο τῆς περιφέρειᾶς του γιὰ νὰ δικαστεῖ.

Ἀποδείξεις

Α ρ θ ρ ο 44

Τὰ δικαστήρια δὲν δεσμεύονται ἀπὸ κανένα κανόνα γιὰ τὴν ἀπόδειξη ἀλλὰ ἐκτιμοῦν ἐλεύθερα ὅλα τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα (ἔγγραφα, μαρτυρίες, ὄρκους, ὁμολογίες, αὐτοψίες, πραγματογνωμοσύνη κλπ.) καὶ προσπαθοῦν νὰ βροῦν τὴν οὐσιαστικὴ ἀλήθεια. Σὲ θέματα ὅμως πού ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἔγγραφο σὺν συστατικὸ τῆς δικαιοπραξίας (ἀγοραπωλησία ἀκινήτου, δωρεά, συναλλαγματικὴ κλπ.) δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξετάζονται μάρτυρες.

Α ρ θ ρ ο 45

*Ἡ μαρτυρία στὸ δικαστήριο εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Τὸ δικαστήριο μπορεῖ νὰ τιμωρήσει τὸ μάρτυρα πού κλήθηκε νόμιμα καὶ δὲν παρουσιάστηκε τὴ μέρα καὶ ὥρα τῆς δίκης καὶ νὰ διατάξει νὰ τὸν φέρουν μὲ βίον.

Οἱ μάρτυρες ὀρκίζονται ἀνάλογα μὲ τὴν θρησκεία τους ὅτι θὰ ποῦν τὴν ἀλήθεια. Οἱ μάρτυρες εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καταθέσουν ὅ,τι ξαίρουν γιὰ τὴν ὑπόθεση, ἐκτός ὅταν δεσμεύονται ἀπὸ ἔπαγγελματικὸ μυστικὸ.

Ἐκθέσεις καὶ Πρακτικά

Α ρ θ ρ ο 46

Γιὰ κάθε δικαστικὴ πράξη γίνεи ἐκθεση, πού υπογράφεται ἀπὸ τὰ πρόσωπα πού μετέχουν σ' αὐτήν. Ἡ ἐκθεση περιέχει τὸν τόπο καὶ χρόνον πού ἔγινε ἡ ἐνέργεια καὶ ὅσο τὸ δυνατό πῶς ἀκριβῆ καὶ πῶς λεπτομερειακῆ περιγραφῆ τῆς ἐνέργειας καὶ ὅσον συνέβηκαν κατὰ τὴ διάρκειά της.

Α ρ θ ρ ο 47

Γιὰ τίς συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων γράφονται πρακτικά πού υπογράφονται ἀπ' τὸν Πρόεδρο καὶ τὸν Γραμματέα. Ἄν γιὰ ὅποιοδήποτε λόγο δὲν ὑπάρχει Πρόεδρος γιὰ νὰ υπογράψει, τὸ πρακτικὸ βεβαιώνεται ἀπ' τὸν ἀναπληρωτὴ τοῦ Προέδρου.

Α ρ θ ρ ο 48

*Ἀντίγραφα τῶν ἀποφάσεων, ἐκθέσεων, πρακτικῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων καὶ πιστοποιητικὰ κάθε εἴδους ἐκδίδονται καὶ υπογράφονται ἀπ' τὸ Λαϊκὸ Ἐπίτροπο ἢ τὸ Γραμματέα.

Ἀποφάσεις

Α ρ θ ρ ο 49

*Ἡ διάσκεψη τοῦ δικαστηρίου γίνεи μυστικά, εἴτε πάνω στὴν ἔδρα εἴτε σὲ ἰδιαιτέρω δωμάτιο. Στὴ διάσκεψη δὲν παίρνει μέρος οὔτε ὁ Ἐπίτροπος οὔτε ὁ Γραμματέας. Ὁ τελευταῖος καλεῖται μόνον κατόπιν γιὰ νὰ γράψει τὴν ἀπόφαση. Κατὰ τὴν διάσκεψη μετὰ τὴ συζήτηση, ὁ Πρόεδρος παίρνει τὴ γνώμη τῶν δικαστῶν κατὰ σειρά, ἀρχίζοντας ἀπ' τὸ νεώτερο. Ἡ ἀπόφαση βγαίνει σύμφωνα μὲ τὴ γνώμη τῆς πλειοψηφίας. Σημειώνεται ὅμως πόσοι μειοψήφισαν καὶ ἂν τὸ ζητήσουν, γράφεται μὲ συντομία ἡ γνώμη τους στὴν ἀπόφαση.

Α ρ θ ρ ο 50

Οἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων βγαίνουν καὶ ἐκτελοῦνται στὸ ὄνομα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Οἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων πρέπει νὰ εἶναι σαφεῖς. Νὰ περιέχουν: 1) τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου, 2) τὸν τόπο καὶ τὴν ἡμερομηνία τῆς συνεδριάσεως, 3) τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν δικαστῶν τοῦ Λ. Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Γραμματέα, 4) τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ τὴν κατοικία τῶν διαδίκων καὶ τοῦ πληρεξούσιου τους, 5) ἂν οἱ διάδικοι ἦταν παρόντες ἢ ὄχι, 6) περίληψη τῆς ὑπόθεσης πού δικάστηκε, 7) αἰτιολογία πού ἀναφέρει σὲ πῶς στοιχεῖα βασίστηκε ἡ ἀπόφαση, 8) τίς ὑπογραφές τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέα.

Ἄρθρο 51

Οἱ ἀποφάσεις δημοσιεύονται στὴν ἴδια συνεδρίαση. Ἀποφάσεις γιὰ ἰδιωτικὲς διαφορὲς—μποροῦν νὰ δημοσιεύονται στὴν ἐπόμενη συνεδρίαση, τότε ὅμως πρέπει νὰ σημειώνεται στὴν ἀπόφαση, ἂν οἱ διάδικοι ἦταν παρόντες στὴ δημοσίευση ἢ ὄχι.

Οἱ ἀποφάσεις πού δημοσιεύτηκαν μπροστά στοὺς διαδίκους δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς κοινοποιηθοῦν. Ἐκεῖνες ὅμως πού δημοσιεύτηκαν στὴν ἀπουσία τους κοινοποιοῦνται τὸ ταχύτερο μὲ φροντίδα τοῦ Λ. Ἐπιτρόπου.

Δικαστικά έξοδα

*Α ρ θ ρ ο 52

Όλη ή διαδικασία γίνεται σε απλό χαρτί δίχως έξοδα.

Όποιος όμως καταδικαστεί υποχρεώνεται να πληρώσει το ποσό που ορίζει το δικαστήριο με την απόφασή του. 1) Στόν αντίδικο για τα πραγματικά του έξοδα (ἀμοιβή δικηγόρου κλπ.) 2) Στό Κοινοτικό, Δημοτικό, Έπαρχιακό ή Δημοτικό Ταμείο για πρόστιμο και έξοδα της δίκης (έξοδα πραγματογνωμοσύνης, έξοδα κοινοτοίσεων, κλπ.).

Τα δικαστικά έξοδα εισπράττονται απ' το Γραμματέα με διπλότυπη απόδειξη. Ο Γραμματέας του Λαϊκού Δικαστηρίου καταθέτει τις εισπράξεις αυτές στο Κοινοτικό ή Δημοτικό Ταμείο, ο Γραμματέας του Αναθεωρητικού στο Έπαρχιακό Ταμείο και ο Γραμματέας του Ακυρωτικού στο Δημοτικό Ταμείο.

Τα Ταμεία αυτό προκαταβάλλουν όπου χρειάζεται (πραγματογνωμοσύνη κλπ.) τ' αναγκαία έξοδα. Τα έξοδα και έξοδα αυτά αποτελούν ιδιαίτερο λογαριασμό.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Είδικες Διατάξεις

Α'. Δίκες για ιδιωτικές διαφορές

Προδικασία

*Α ρ θ ρ ο 53

Γιά ν' αρχίσει δίκη για ιδιωτική διαφορά πρέπει να κατατεθεί απ' το διάδικο αίτηση ή αίτηση στο Γραμματέα του δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 31.

Ο Λαϊκός Έπιτροπος ορίζει τη μέρα της δίκης και κοινοποιεί στον αντίδικο, 10 μέρες πριν απ' τη δίκη, αντίγραφο της αίτησης ή αίτησης μαζί με τις κλήσεις. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί σύμφωνα με το άρθρο 38.

Ίκανότητα των διαδίκων

*Α ρ θ ρ ο 54

Ίκανοί να κάνουν δικαστικές πράξεις είναι όλοι οι πολίτες. Τα πρόσωπα που είναι στην επιμέλεια άλλου αντιπροσωπεύονται απ' τους επιμελητές τους.

Συζήτηση στο άκροατήριο

*Α ρ θ ρ ο 55

Αν στη δίκη απουσιάζουν όλοι οι διάδικοι, ή δίκη ματαιώνεται. Αν απουσιάζει ο ένας, ή δίκη γίνεται ερήμην του.

Αν είναι παρόντες οι διάδικοι, το δικαστήριο προσπαθεί να τους συμβιάσει. Η δίκη προχωρεί μόνο αν άποτύχει ή άποπειρα για συμβιβασμό. Η ίδια άποπειρα γίνεται και άπο το Αναθεωρητικό.

*Α ρ θ ρ ο 56

Το δικαστήριο προσπαθεί να τελειώσει τη συζήτηση στην ίδια συνεδρίαση. Αν όμως είναι άναγκη να έρθουν μάρτυρες, πραγματογνώμονες κλπ. μπορεί ν' αναβάλει τη συζήτηση.

Στη συζήτηση, πρώτος άναπτύσσει τις άποψεις του ο ένάγων, ύστερα ο έναγόμενος και τελευταίος ο Λ. Έπιτροπος.

Το δικαστήριο εξετάζει τους μάρτυρες, πραγματογνώμονες κλπ. Ερωτήσεις κάνει πρώτος ο Πρόεδρος, κατόπιν ο Λ. Έπιτροπος, ύστερα οι δικαστές, κατόπιν ο διάδικος που πρώτειν: το μάρτυρα και τελευταία ο αντίδικός του.

Κλήση ή παρέμβαση τρίτου

*Α ρ θ ρ ο 57

Στη δίκη μπορούν να πάρουν μέρος, ύστερα άπο πρόσκληση ή μόνοι τους και όσοι έχουν συμφέρον ή ζημιώνονται απ' το άποτέλεσμά της.

Αυτοί, απ' την ώρα που κλήθηκαν ή πήραν μέρος στη δίκη, θεωρούνται διάδικοι, και ή άπόφαση ίσχύει και γι' αυτούς.

Τριτανακοπή

*Α ρ θ ρ ο 58

Όποιος βλέπεται απ' την άπόφαση και δέν ήταν διάδικος στη δίκη έχει δικαίωμα να προσβάλλει την άπόφαση με τριτανακοπή.

Η τριτανακοπή κατατίθεται στο Λ. Έπιτροπο του δικαστηρίου που έβγαλε την άπόφαση και δικάζεται, άφου κληθούν και οι άρχικοί διάδικοι, σύμφωνα με τα άρθρα 32-36.

Προσωρινά—Συντηρητικά μέτρα

*Α ρ θ ρ ο 59

Σε εξααιρετικά κατεπείγουσες περιπτώσεις, και όταν υπάρχει κίνδυνος για την τάξη ή τα συμφέροντα του διαδίκου, μπορεί ο Λ. Έπιτροπος του Αναθεωρητικού να διατάξει συντηρητική κατήχηση καλώντας ή όχι και τον αντίδικο, ή να πάρει προσωρινά μέτρα, κατοχή κλπ.

*Α ρ θ ρ ο 60

Δέκα μέρες μετά τη δημοσίευση της άπόφασης, κείνος που

έκανε την αίτηση είναι υποχρεωμένος να καταθέσει άγωγή για την άιταίτησή του.

Αν ή καταθεση της άγωγής δέν γίνει εμπρόθεσμο, ή άπόφαση του Λ. Έπιτροπου θεωρείται σαν να μην έκδόθηκε ποτέ.

Β'. Ποινικές δίκες

Ποινική δίωξη

*Α ρ θ ρ ο 61

Ο Λ. Έπιτροπος του Αναθεωρητικού του τόπου του άδικήματος άσκει την ποινική δίωξη για κάθε άδίκημα που γίνεται στην περιφέρεια του Αναθεωρητικού, είτε ύστερα άπο μήνυση του άδικημένου είτε και μόνος του, όταν το άδίκημα τιμωρείται, είτε πάγγελτα.

Αυτόφωρα

*Α ρ θ ρ ο 62

Στην περίπτωση που το άδίκημα είναι αυτόφωρο, μπορεί κι' ο Λ. Έπιτροπος του Λ. Δικαστηρίου να παραπέμψει την ύπόθεση στο Λ. Δικαστήριο για να δικαστεί άμέσως.

Αυτόφωρο είναι το άδίκημα: α) αν πιαστεί ο δράστης τη στιγμή που γίνεται το άδίκημα ή μόλις έγινε ή β) όταν ο δράστης καταδιώκεται με δημόσια κραυγή και πιάνεται μέσα σε 24 ώρες απ' το άδίκημα.

Προανάκριση και άνάκριση

*Α ρ θ ρ ο 63

Όταν γίνει άδίκημα ο Λ. Έπιτροπος του Αναθεωρητικού διατάζει άνάκριση που έχει σκοπό να βεβαιώσει το άδίκημα, ν' ανακαλύψει τους ένόχους, να συγκεντρώσει τις άποδείξεις για την ένοχη τους και να τους παραπέμψει σε δίκη.

Τακτική άνάκριση ενεργείται απ' το Λ. Έπιτροπο του Αναθεωρητικού ή του Λ. Δικαστηρίου, ή άπο ένα Λ. Δικαστή, αν του δοθεί έντολη απ' το Λ. Έπιτροπο του Αναθεωρητικού.

Όταν το άδίκημα, είναι της άρμοδιότητας του Στρατοδικείου γίνεται προανάκριση απ' το Λ. Έπιτροπο ή άπο τα όργανα της Πολιτοφυλακής και ή σχετική δικογραφία μαζί με το πόρισμα και τον κατηγορούμενο στέλνονται το ταχύτερο στην πιο κοντινή στρατιωτική Μονάδα. Κάθε άδικαιολόγητη καθυστέρηση θεωρείται σαν παράνομη κατακράτηση.

*Α ρ θ ρ ο 64

Έργο των οργάνων που κάνουν την άνάκριση είναι να εξετάσουν τους μάρτυρες με όρκο, να καταόσουν τα πειστήρια του άδικήματος και γενικά να συγκεντρώσουν όλα τα στοιχεία για την ένοχη ή άθωότητα του κατηγορουμένου.

Για τη φύλαξη των πειστηρίων και άλλων πραγμάτων που έχουν κατασχεθεί, ως την έκδοση της οριστικής άπόφασης, άποφασίζει ο Λ. Έπιτροπος του Αναθεωρητικού.

Μέσα στον κύκλο της άνάκρισης, τα άνακριτικά όργανα ενεργούν έρευνες και αυτοψίες και συντάσσουν σχετικές εκθέσεις, προκαλούν ίατροδικαστικές εκθέσεις και γινικαιτερα διορίζουν πραγματογνώμονες αν υπάρχει άναγκη. Βασανιστήρια και κακώσεις κατά την προανάκριση και άνάκριση άπαγορεύονται και τιμωρούνται. Η ιδιότητα του άνακριτικού οργάνου άποτελεί ιδιαίτερα έπιβαρυντική αίτια.

*Α ρ θ ρ ο 66

Τα προανακριτικά όργανα είναι υποχρεωμένα να στείλουν το ταχύτερο τη δικογραφία στο Λ. Έπιτροπο του Αναθεωρητικού. Αυτός μπορεί τότε να διατάξει: 1) τη συμπλήρωση της προανάκρισης, 2) τακτική άνάκριση, σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 63. Επίσης μπορεί να διατάξει τη σύλληψη του κατηγορουμένου. Αν ο κατηγορούμενος έχει συλληφθεί άπο προανακριτικά όργανα (Λ. Έπιτροπο, ή Πολιτοφυλακή) σε περίπτωση αυτόφωρο και δέν είχαχθεί σε δίκη σύμφωνα με το άρθρο 62 στέλνεται μαζί με τη δικογραφία στο Λ. Έπιτροπο του Αναθεωρητικού μέσα σε 48 ώρες. Κάθε καθυστέρηση πρέπει να δικαιολογηθεί. Η τυχόν άδικαιολόγητη καθυστέρηση τιμωρείται σαν παράνομη κατακράτηση.

Ο Λ. Έπιτροπος του Αναθεωρητικού άποφασίζει μέσα σε 24 ώρες: 1) για την άπόλυση ή κράτηση του κατηγορουμένου ή 2) για την παραπομπή του με απ' έυθείας κλήση στο Λ. Δικαστήριο. Στην τελευταία αυτή περίπτωση διατάζεται ή άπόλυση του κατηγορουμένου.

*Α ρ θ ρ ο 67

Αν διαταχθεί τακτική άνάκριση ο κατηγορούμενος προσκαλείται να άπολογηθεί μέσα σε 48 ώρες. Ο κατηγορούμενος και ο συνήγορός του μπορούν να πάρουν γνώση της δικογραφίας. Ο κατηγορούμενος μπορεί να προτείνει μάρτυρες για την υπεράσπισή του που εξετάζονται υποχρεωτικά το γρηγορώτερο.

Προφυλάκιση και διακοπή της.—Άπόλυση με έγγυηση

*Α ρ θ ρ ο 68

Προφυλάκιση μπορεί να διαταχθεί μόνο όταν είναι πράξη σοβαρή και υπάρχει κίνδυνος να εξαφανισθεί ο κατηγορούμενος

ή να ξεμφανίσει τα ίχνη της πράξης του. Όταν ο κατηγορούμενος είναι προφυλακισμένος ή δίκη πρέπει να προσδιορίζεται το γρηγορότερο. Η προφυλάκιση δε μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από ένα μήνα, από τη μέρα που διατάχτηκε.

Υστερα απ' την απόλογία του κατηγορούμενου ο Λ. Έπιτροπος του Άναθεωρητικού και ο Πρόεδρος αποφασίζουν, αν πρέπει να προφυλακιστεί ο κατηγορούμενος. Αν συμφωνήσουν και οι δύο βγαίνει το ένταλμα για φυλάκιση που υπογράφουν και οι δύο. Αν διαφωνήσουν συγκαλείται το ταχύτερο το Άναθεωρητικό Δικαστήριο και αποφασίζει σε δημόσια συνεδρίαση μέσα σε 48 ώρες το πολύ. Αν συμφωνήσουν ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να προσφύγει με άνακοπή στο Άναθεωρητικό Δικαστήριο που υποψαίσει όπως παραπάνω.

Μπορεί να διακοπεί ή προφυλάκιση ύστερα από αίτηση του κατηγορούμενου ή πρόταση του Λ. Έπιτροπού του Άναθεωρητικού προς το Άναθεωρητικό που αποφασίζει σχετικά μέσα σε 48 ώρες το πολύ.

Ά ρ θ ρ ο 69

Το Άναθεωρητικό μπορεί να διατάξει είτε ταυτόχρονα με την απόφαση για προφυλάκιση (άρθρο 67) είτε αργότερα με ξεχωριστή αίτηση, την προσωρινή απόλυση του κατηγορούμενου. Σε τέτοιου περιπτώση μπορεί να βάλε όρους, να υποχρεώσει τον κατηγορούμενο να καταθέσει έγγυήση, ανάλογα με τις οικονομικές του δυνάμεις, ή και να τον απολύσει με μόνη την προσωπική του υπόσχεση. Στην τελευταία περίπτωση, αν ο κατηγορούμενος παραβεί την υπόσχεσή του, ή τους όρους, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι 5 χρόνια. Η ποινή αυτή δεν συγχωνεύεται με τις ποινές για το κύριο αδίκημα, ούτε αναστέλλεται, ούτε μετατρέπεται.

Βούλευμα.

Ά ρ θ ρ ο 70

Όταν συμπληρωθεί ή ανάκριση ο Λ. Έπιτροπος του Άναθεωρητικού στέλνει τη δικογραφία στο Λ. Δικαστήριο, για να αποφασίσει για την απαλλαγή ή την παραπομπή του κατηγορούμενου. Το Λ. Δικαστήριο καλεί μόνο τους διαδίκους και σε δημόσια συνεδρίαση, αφού εξετάσει τα στοιχεία της δικογραφίας και άκουσει τους διαδίκους, αποφασίζει άμέσως, ή το πολύ μέσα σε 24 ώρες. Αν βρει στοιχεία που δικαιολογούν την παραπομπή του κατηγορούμενου στο δικαστήριο, τον παραπέμπει, άλλωστε τον απαλλάσσει οριστικά απ' την κατηγορία. Το δικαστήριο μπορεί ν' αποφασίσει και αν δεν παρουσιαστούν οι διάδικοι.

Αν ή απόφαση αυτή (βούλευμα) είναι ποραπεμπτική έχει δικαίωμα ο κατηγορούμενος να την άνακόψει μέσα σε 48 ώρες από τη δημοσίευσή της, αν το βούλευμα βγήκε άμέσως και ήταν παρών, ή αν ήταν άπών, απ' την κοινοποίησή της. Αν το βούλευμα είναι απαλλαχτικό το ίδιο δικαίωμα άνακοπής έχει ο πολιτικός ένάγων μέσα στις ίδιες προθεσμίες. Η άνακοπή γίνεται στο Γραμματεία του Λ. Δικαστηρίου που έβγαλε το βούλευμα.

Την άνακοπή δικάζει το άναθεωρητικό, κατά την παραπάνω διαδικασία και αποφασίζει το πολύ μέσα σε 24 ώρες.

Παραπομπή

Ά ρ θ ρ ο 71

Αν περάσει ή προθεσμία του άρθρου 70 παράγραφος 2 και δεν γίνει άνακοπή ή αν το Άναθεωρητικό άπορρίψει την άνακοπή και διατάξει την παραπομπή του κατηγορούμενου, ο Λ. Έπιτροπος του Άναθεωρητικού διαβιβάζει τη δικογραφία στο Λ. Δικαστήριο που ορίζει τη μέρα που θα δικάσει το αδίκημα και προσκαλεί τον κατηγορούμενο και τους μάρτυρες. Η κλήση κοινοποιείται οκτώ μέρες τουλάχιστον πριν απ' τη δίκη. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται σύμφωνα με το άρθρο 38.

Συνεδρίαση

Ά ρ θ ρ ο 72

1. Αν ο κατηγορούμενος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν παρουσιάστηκε στη δίκη δικάζεται έρημην.
2. Αν άπουσιάζουν οδαιώδεις μάρτυρες μπορεί το δικαστήριο ν' άναβάλλει τη δίκη.
3. Οι μάρτυρες που άπουσιάζουν άδικαιολόγητα τιμωρούνται με πρόστιμο. Μπορεί να διαταχθεί να προσαχθούν με βία στη νέα δίκη.
4. Ο μάρτυρας που δικάστηκε για λιπομάρτυρας, μπορεί να άνακόψει την απόφαση μέσα σε οκτώ μέρες από την ήμερα που του κοινοποιήθηκε ή απόφαση. Η άνακοπή γίνεται στο Γραμματεία του δικαστηρίου που τον κατεδίκασε και δικάζεται μαζί με την κύρια δίκη.
5. Αν ο κατηγορούμενος φύγει κατά τη διάρκεια της δίκης, δικάζεται σαν να ήταν παρών.

Ά ρ θ ρ ο 73

Στην άρχή της δίκης ο Λ. Έπιτροπος διατυπώνει την κατηγορία. Κατόπιν ο κατηγορούμενος μπορεί να προτείνει μάρτυρες ή την υπεράσπισή του. Επίσης μπορεί ο άδικημένος να δηλώσει ότι παρίσταται στη δίκη σαν πολιτικός ένάγων και ότι ζητεί

ν' άποζημιωθεί για τις υλικές του ζημιές και για ψυχική όδύνη. Έπειτα εξετάζονται οι μάρτυρες πρώτα για την κατηγορία και κατόπι για την υπεράσπιση και διαβιβάζονται οι καταθέσεις των μαρτύρων που λείπουν και όσα έγγραφα προέβηνε ο Πρόεδρος ή ο Λ. Έπιτροπος ή οι διάδικοι. Υστερα ο Πρόεδρος ρωτά το άκροατήριο αν έχει κανένας να καταθέσει κάτι μόνο υπέρ του κατηγορούμενου. Κατόπιν άπολογείται ο κατηγορούμενος.

Μετά την άπολογία του κατηγορούμενου άγορεύει με τη σειρά ο Λ. Έπιτροπος, ο πολιτικός ένάγων και τελευταίος ο συνήγορος του κατηγορούμενου. Στόν κατηγορούμενο και στόν συνήγορό του παρέχεται κάθε εύκολία και έλευθερία για την υπεράσπισή του.

Ά ρ θ ρ ο 74

Το δικαστήριο άποφασίζει στην ίδια συνεδρίαση σύμφωνα με τα άρθρα 49—51 αν ήταν ένοχος ο κατηγορούμενος και του επιβάλλει άνάλογη ποινή μέσα στα όρια που προβλέπει το άρθρο 11. Επίσης άποφασίζει για τα δικαστικά έξοδα και την άποζημίωση που πρέπει να δοθεί στόν άδικημένο για ψυχική όδύνη και για την άμοιβή του δικηγόρου του. Το δικαστήριο άποφασίζει να άποδοθούν οριστικά τα πειστήρια ή άλλα πράγματα, που κατασχέθηκαν, σε κείνον που άνήκουν, ή να δημευθούν.

Το δικαστήριο μπορεί ν' άναβάλλει τη δίκη, αν χρειάζεται για να συγκεντρωθούν περισσότερα στοιχεία και άποδείξεις.

Ά ρ θ ρ ο 75

Αν άθωωθεί ο κατηγορούμενος και άποδειχθεί πως ο μνηστής απο δολία πρόθεση εκανε ψεύτική μήνυση, ο Λ. Έπιτροπος άπαγγέλλει άμεσως κατηγορία στο μνηστή για ψευδή καταμήνυση, τόν καλεί ν' άπολογηθεί, και αν άποδειχθεί ένοχος, το δικαστήριο τόν καταδικάζει.

Ά ρ θ ρ ο 76

Ο άδικημένος έχει δικαίωμα να ζητήσει από το δικαστήριο που θα δικάσει τόν κατηγορούμενο να του επιδικάσει άποζημίωση για τις υλικές ζημιές που έπαθε από το αδίκημα. Για τις άπαιτήσεις του αυτές κοινοποιεί στόν κατηγορούμενο άγωγή σύμφωνα με το άρθρο 53. Η άγωγή αυτή δεν κατατίθεται στο Γραμματεία του δικαστηρίου και συζητείται την ίδια μέρα της δίκης. Το δικαστήριο, αν άποδειχθεί ή άγωγή, επιδικάζει την άποζημίωση. Αν είναι άπολύτως άδύνατο με τα στοιχεία που υπάρχουν να βγει άπόφαση και για τις υλικές ζημιές, τότε το δικαστήριο παραπέμπει την άγωγή σε ιδιαίτερη συζήτηση που την ορίζει ο Λ. Έπιτροπος το ταχύτερο.

Η καταδικαστική ή απαλλαχτική άπόφαση για το ποινικό αδίκημα άποτελεί σοβαρό στοιχείο που το δικαστήριο εκτιμάει μαζί με τ' άλλα στη δίκη για τις υλικές ζημιές.

Άναστολή και μετατροπή

Ά ρ θ ρ ο 77

Αν δικάσει κανείς μέχρι 5 χρόνια φυλάκιση το δικαστήριο μπορεί να άναστείλει την έκτιση της ποινής του για χρονικό διάστημα έως 3 χρόνια. Αν στο διάστημα αυτό ο καταδικασμένος κάνει άλλο αδίκημα που τιμωρείται τουλάχιστο με φυλάκιση, έκτιει άθροιστικά και την ποινή που έχει άνασταλεί.

Ά ρ θ ρ ο 78

Σε περίπτωση που το δικαστήριο έβαλε ποινή κράτησης ή φυλάκισης μέχρι 5 χρόνια μπορεί αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος, να τη μετατρέψει σε χρηματική. Δεύτερη μετατροπή φυλάκισης για τόν ίδιο κατηγορούμενο έπαγορεύεται. Το ποσόν μπορεί να οριστεί σε χρήμα ή σε είδος. Για τη μετατροπή το δικαστήριο παίρνει υπ' όψει του τη σοβαρότητα του αδικήματος και την οικονομική κατάσταση του καταδικασμένου.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Έ ν δ ι κ α μέ σ α.

α) Άνακοπή.

Ά ρ θ ρ ο 79

Όποιος δικάσει έρημην μπορεί να άσκήσει άνακοπή μέσα σε πέντε μέρες από τότε που κοινοποιήθηκε ή απόφαση. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται σύμφωνα με το άρθρο 38.

Ά ρ θ ρ ο 80

Η άνακοπή γίνεται μπροστά στόν Λ. Έπιτροπο. Αυτός ορίζει άμέσως τη μέρα που θα συζητηθεί. Στόν άνακόπτοντα δεν κοινοποιείται κλήση. Η άνακοπή άπορρίπτεται αν δει παρουσιαστεί στη δίκη ο άνακόπων, που δεν έχει δικαίωμα να άσκήσει δεύτερη άνακοπή.

Ά ρ θ ρ ο 81

Έναντίον άποφάσεων του Άκυρωτικού δεν χωρεί άνακοπή.

Ά ρ θ ρ ο 82

Η προθεσμία της άνακοπής και ή άνακοπή, ως ότου βγει

απόφαση, αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης, εκτός από την περίπτωση που προβλέπει το άρθρο 101 παράγρ. 2 για τις δίκες για ιδιωτικές διαφορές.

*Α ρ θ ρ ο 83

*Αν γίνει δεκτή ή ανακοπή, ή απόφαση που είχε βγει ερήμην εξαφανίζεται, και η υπόθεση δικάζεται πάλι στην ουσία.

β) *Αναθεώρηση

*Α ρ θ ρ ο 84

Οι αποφάσεις των λαϊκών δικαστηρίων προσβάλλονται με αίτηση για αναθεώρηση που δικάζεται απ' το αρμόδιο Αναθεωρητικό Δικαστήριο.

*Αναθεώρηση δεν επιτρέπεται εναντίον αποφάσεων για ιδιωτικές διαφορές όταν η αίτηση έχει αξία έως 50 οκάδες σιτάρι. *Επίσης δεν επιτρέπεται αίτηση για αναθεώρηση εναντίον αποφάσεων που δεν λύνουν οριστικά τη διαφορά (ανάβλλουν, διατάσσουν αυτοψία, καλούν μάρτυρες κλπ.). Στις ποινικές δίκες δε γίνεται αναθεώρηση σε ποινές κράτησης μέχρι 30 μέρες ή πρόστιμο αξίας μέχρι 25 οκάδες σιτάρι, εκτός αν πρόκειται για άτιμωτικά αδικήματα.

*Α ρ θ ρ ο 85

Δικαίωμα να κάνουν αίτηση για αναθεώρηση έχουν: α) στις πολιτικές δίκες και οι δύο διάδικοι, β) στις ποινικές δίκες ο καταδικασμένος.

*Α ρ θ ρ ο 86

*Η αίτηση για αναθεώρηση γίνεται μέσα σε δέκα μέρες από του δημοσιεύθηκε ή απόφαση—για κείνους που ήταν παρόντες.

Για κείνους που δικάστηκαν ερήμην, αν δεν κάνουν ανακοπή, ή προθεσμία αρχίζει από τότε που τελειώνει ή προθεσμία της ανακοπής. *Αν κάνουν ανακοπή ή προθεσμία αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης που απορρίπτει την ανακοπή.

Το άρθρο 33 εφαρμόζεται και στην προθεσμία της αίτησης για αναθεώρηση.

*Α ρ θ ρ ο 87

*Η αίτηση για αναθεώρηση δίνεται στο Λ. *Επίτροπο του δικαστηρίου που έβγαλε την απόφαση. Πάνω στην αίτηση σημειώνεται ή μέρα που δόθηκε. *Η σημείωση βεβαιώνεται με την ύπογραφή του επίτροπου. *Η αίτηση καταχωρείται σε ειδικό βιβλίο.

*Ο Λ. *Επίτροπος στέλνει την αίτηση με όλη τη σχετική διχογραφία και με αντίγραφο της απόφασης και των πρακτικών στο Λ. *Επίτροπο του Αναθεωρητικού, που δρίζει μέρα για τη συζήτηση και κοινοποιεί κλήσεις στους διάδικους.

*Α ρ θ ρ ο 88

*Η αίτηση για αναθεώρηση και ή προθεσμία της αναθεώρησης αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης.

Για τις δίκες όμως για ιδιωτικές διαφορές ισχύουν όσα δρίζονται στο άρθρο 101 παράγρ. 2.

*Επίσης, σε περίπτωση καταδίκης για ποινικό αδίκημα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την κράτηση του καταδίκου ως ότου δικαστεί απ' το Αναθεωρητικό, αν ή πράξη είναι σοβαρή και υπάρχει κίνδυνος να εξαφανιστεί ο κατάδικος. Μπορεί όμως—και σε τέτοια περίπτωση—το δικαστήριο ν' αποφασίσει την απόλυση εφαρμόζοντας το άρθρο 69, παράγρ. 2.

*Α ρ θ ρ ο 89

*Η αίτηση για αναθεώρηση δικάζεται στην ουσία απ' το Αναθεωρητικό που φροντίζει να βγει την αλήθεια και ν' αποδώσει το δίκιο. Το Αναθεωρητικό δε μπορεί να χειροτερέψει τη θέση του κατηγορουμένου.

γ) *Ακύρωση

*Α ρ θ ρ ο 90

*Οριστικές αποφάσεις που δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ή με αίτηση για αναθεώρηση, προσβάλλονται μέσα σε 20 μέρες απ' τη δημοσίευσή τους (για τους παρόντες) ή απ' την κοινοποίησή τους (για τους άπόντες). Και για την προθεσμία αυτή εφαρμόζεται το άρθρο 38.

*Α ρ θ ρ ο 91

Στις αποφάσεις που βγαίνουν στην προδικασία (παραπομπή σε δίκη, διακοπή προφυλάκισης κλπ.) δε χωρεί αίτηση για ακύρωση.

Λόγοι ακύρωσης

1. Στις δίκες για ιδιωτικές διαφορές

*Α ρ θ ρ ο 92

Στις δίκες για ιδιωτικές διαφορές λόγοι ακύρωσης είναι: α) ή σφαλερή εφαρμογή ή κακή έρμηνεία διατάξεων ουσιαστικού δικαίου και ή παράβαση δικονομικών διατάξεων μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις. β) *Αν το δικαστήριο δεν συγκροτήθηκε σύμφωνα μ' αυτές τις διατάξεις. γ) *Αν στη δίκη πήρε μέρος δικαστής που εξαιρέθηκε, ή αν το δικαστήριο απόρριψε την αίτηση για εξαίρεση, μολονότι με την ίδια απόφαση, αναγνώρισε σα αληθινά γεγονότα που δικιολογούσαν την εξαίρεση. δ) *Αν το δικαστήριο αναμείχθηκε σε έργα νομοθετικά ή διοικητικά. ε) *Αν το δικαστήριο κηρύχθηκε αρμόδιο ή αναρμόδιο, παραβαίνοντας τις διατάξεις που κανονίζουν την αρμοδιότητα. στ) *Αν ο διάδικος δικάσθηκε ερήμην παράνομα. ζ) *Αν στην ίδια απόφαση υπάρχουν αντιφατικές διατάξεις ή δεν υπάρχει αιτιολογία ή διατακτικό ή τὰ στοιχεία που προσδιορίζουν τους διαδίκους και τη διαφορά. η) *Αν υπάρχουν για την ίδια διαφορά, ανάμεσα στα ίδια πρόσωπα αντιφατικές αποφάσεις του ίδιου ή διαφορετικών δικαστηρίων. Στην περίπτωση αυτή ακυρώνονται οι αντίθετες προς την παλιότερη απόφαση.

2. Για τις ποινικές δίκες

*Α ρ θ ρ ο 93

Λόγοι ακύρωσης για τις ποινικές δίκες είναι αυτοί που αναφέρονται στο παραπάνω άρθρο 92, και: α) αν ο κατηγορούμενος δεν κλητεύθηκε εμπρόθεσμα στη δίκη. β) *Αν δεν απολογήθηκε στη δίκη ή αν δεν δόθηκε ο λόγος στο συνήγορό του. γ) *Αν δεν εξετάσθηκαν οι μάρτυρες που πρότεινε για υπεράσπισή του. δ) *Αν δικάσθηκε για αδίκημα που έπρεπε να γίνει μήνυση του αδικημένου, χωρίς να υπάρχει τέτοια μήνυση (έγκληση).

Προδικασία

*Α ρ θ ρ ο 94

*Η αίτηση για ακύρωση πρέπει να περιέχει εκτός από τα στοιχεία του άρθρου 31: 1) τα στοιχεία που προσδιορίζουν την απόφαση που προσβάλλεται και 2) τους λόγους της ακύρωσης. Στη συζήτηση μπορούν να προταθούν και νέοι λόγοι. Το *Ακυρωτικό μπορεί να ακυρώσει την απόφαση και για λόγο που δεν προτάθηκε, αλλά προκύπτει απ' την απόφαση που προσβάλλεται.

*Α ρ θ ρ ο 95

Αίτηση για ακύρωση, στις δίκες για ιδιωτικές διαφορές, μπορούν να υποβάλουν: 1) οι διάδικοι και οι διάδοχοί τους, 2) ο Λ. *Επίτροπος του Αναθεωρητικού στις περιπτώσεις που θεωρείται κατά το νόμο διάδικος, 3) ο Λ. *Επίτροπος του *Ακυρωτικού. Στην περίπτωση όμως αυτή ή απόφαση ούτε όφελει ούτε βλάπτει τους διαδίκους.

Στις ποινικές δίκες, αίτηση για ακύρωση μπορούν να υποβάλουν: α) ο καταδικασμένος οριστικά και β) ο Λ. *Επίτροπος του *Ακυρωτικού, με τόν περιορισμό του έδ. 3 τής παραπάνω παραγράφου.

*Ο Λ. *Επίτροπος του *Ακυρωτικού δεν δεσμεύεται από προθεσμία. *Ο Λ. *Επίτροπος του Αναθεωρητικού δεν κλητεύεται μ' έκπροσωπείται απ' τόν *Επίτροπο του *Ακυρωτικού.

*Α ρ θ ρ ο 96

Για την κατάθεση της αίτησης και τόν προσδιορισμό της δίκης εφαρμόζονται ανάλογα όσα δρίζονται στο άρθρο 87.

Διαδικασία

*Α ρ θ ρ ο 97

*Η διαδικασία στο ακροατήριο είναι προφορική. Το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει γραφτές προτάσεις για τούς ισχυρισμούς των διαδίκων πάνω σε ζητήματα που συζητήθηκαν στο ακροατήριο, δρίζοντας σύντομη προθεσμία για την κατάθεση. Πάντως ο Γραμματέας σημειώνει στα πρακτικά τούς ισχυρισμούς των διαδίκων.

*Α ρ θ ρ ο 98

Στη συζήτηση, αν δεν παρουσιαστούν και οι δύο διάδικοι, ή δίκη ματαιώνεται. Στις ποινικές υποθέσεις, ή δίκη προχωρεί και αν κανείς διάδικος δεν παρουσιαστεί.

*Αν δεν παρουσιαστεί ο ένας απ' τούς διαδίκους, ή δίκη προχωρεί σ'α να ήταν και οι δύο παρόντες.

*Απόφαση

*Α ρ θ ρ ο 99

*Αν ή αίτηση για ακύρωση γίνει δεκτή, το ακυρωτικό εξαφανίζει την απόφαση και δικάζει την υπόθεση στην ουσία, εκτιμώντας τις αποδείξεις που περιέχει ή διχογραφία.

*Α ρ θ ρ ο 100

*Η ίδια απόφαση δεν μπορεί να προσβληθεί με δεύτερη αίτηση για ακύρωση, ούτε για λόγους που δεν προτάθηκαν στην πρώτη αίτηση.

Οι αποφάσεις του *Ακυρωτικού δεν προσβάλλονται με κανένο ένδικο μέσο.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Έκτελεση

α) Αποφάσεις για ιδιωτικές διαφορές

Έκτελεστές αποφάσεις και αναστολή τους

Άρθρο 101

1. Οί οριστικές αποφάσεις που δεν μπορούν να προβληθούν με άνακοπή ή με αίτηση για ανανέωση είναι εκτελεστές. Η εκτέλεση γίνεται με αίτηση του ενδιαφερομένου στο Λ. Έπίτροπο του Αναθεωρητικού του τόπου όπου θα γίνει η εκτέλεση.

2. Το δικαστήριο μπορεί σε κατελείγουσες περιπτώσεις να διατάξει την προσωρινή εκτέλεση της απόφασής του που γίνεται 3 μέρες ύστερα απ' την κοινοποίηση. Στην περίπτωση αυτή μπορεί ο Λ. Έπίτροπος του Αναθεωρητικού να αναστείλει την εκτέλεση με όρους ή χωρίς όρους, μέχρις ότου δικαστεί η άνακοπή ή η αίτηση για ανανέωση. Ο Λ. Έπίτροπος καλεί στη συζήτηση πάντοτε και τους δύο διαδίκους.

3. Η εκπρόθεσμη άνακοπή ή αίτηση για ανανέωση δεν άναστέλλει την εκτέλεση. Μπορεί όμως ο Λ. Έπίτροπος του Αναθεωρητικού να δώσει άναστολή, όπως στην προηγούμενη παράγραφο, αν κρίνει πως είναι πιθανό να συγχωρεθεί το εκπρόθεσμο σύμφωνα με το άρθρο 39.

4. Ο Λ. Έπίτροπος του Αναθεωρητικού μπορεί να διατάξει και στην περίπτωση της παραγράφου 1 άναστολή με όρους ή χωρίς όρους, για χρονικό διάστημα το πολύ έξι μηνών, εκτιμώντας την οικονομική κατάσταση των διαδίκων.

Άρθρο 102

Στις περιπτώσεις, που ο Λ. Έπίτροπος του Αναθεωρητικού αποφασίζει μόνος του, μπορούν οι διάδικοι να προσβάλλουν την απόφασή του με αίτηση στο Αναθεωρητικό.

Κατάσχεση

Άρθρο 103

Το εκτελεστικό όργανο που θα όρίσει ο Λ. Έπίτροπος προσκαλεί τον οφειλέτη να συμμορφωθεί με την απόφαση. Αν άρνηθεί ο οφειλέτης, τότε εκτελεί την απόφαση σύμφωνα με το περιεχόμενό της. Στην εκτέλεση, το όργανο παίρνει και δύο μάρτυρες, που υπογράφουν μαζί του τη σχετική έκθεση.

2. Αν πρόκειται για υλική παροχή, τότε το όργανο αφαιρεί το αντικείμενο που επιδικάστηκε ή, αν αυτό δεν υπάρχει, ή αν η άφαιρέσή του είναι δύσκολη, κατάσχει άλλα περιουσιακά αντικείμενα, άρκετά για να πληρωθεί το ποσό που όρίζει η απόφαση. Η σωματική έρευνα άπαγορεύεται.

3. Ο Λ. Έπίτροπος όρίζει ποιός θα φυλάξει τα κατασχεμένα, μέχρις ότου τελειώσει ή διαδικασία της εκτέλεσης.

4. Αν βρεθεί το επίδικο κινητό ή το είδος που καταδικάστηκε να δώσει ο οφειλέτης, ο Λ. Έπίτροπος μπορεί να διατάξει να δοθεί και στον ίδιο το δικαιοϋχο. Αυτός κρατάει το αντικείμενο σαν θεματοφύλακας, ώστόσο εκδικαστούν είτε η άνακοπή του αντιδίκου, είτε η αίτηση για ανανέωση, είτε η αίτηση για άναστολή, είτε άντιρρήσεις για την εκτέλεση (άρθρο 106). Το αντικείμενο αυτό, οποιοσδήποτε κι' αν έχει όρισθεί θεματοφύλακας, άποδίδεται οριστικά στο δικαιοϋχο, χωρίς τη διαδικασία του πλειστηριασμού με έντολή του Λ. Έπιτροπού του Αναθεωρητικού, που κρίνει αν πέρασαν οι προθεσμίες για τα σχετικά ένδικα μέσα ή εκδόθηκαν οι σχετικές αποφάσεις εϋνοϊκές για το δικαιοϋχο...

5. Αν ο οφειλέτης έχει να παίρνει από οποιοδήποτε τρίτο, μπορεί ο Λ. Έπίτροπος, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, να κατάσχει την άπαίτηση αυτή στα χέρια τρίτου. Κοινοποιεί στον τρίτο κατασχετήριο, όπου αναγράφονται τα ονόματα των δανειστών, του οφειλέτη και του τρίτου, ο αριθμός και η ημερομηνία της απόφασης που εκτελείται, το δικαστήριο που τη δημοσίευσε, το ποσό που επιδικάστηκε και πρόσκληση προς τον τρίτο να καταθέσει στο Λ. Έπίτροπο, με χροστά στον οφειλέτη. Ο τρίτος είναι υποχρεωμένος, μέσα σε προθεσμία 10 ημερών, που παρατείνεται σύμφωνα με το άρθρο 38, είτε να καταθέσει, με χροστά, είτε να κάνει άντιρρήσεις (άρθρο 106 παρ. 3). Αν περάσει άπρακτη ή προθεσμία αυτή, γίνεται εκτέλεση έναντιον του τρίτου.

Άρθρο 104

Η κατάσχεση γίνεται πάνω σε κινητά. Μόνο σε έντελως έ-

ξαιρετικές περιπτώσεις και ύστερα από ειδική άπόφαση του Λ. Δικαστηρίου του τόπου της εκτέλεσης μπορεί να γίνει κατάσχεση σε άκίνητα. Το δικαστήριο κρίνει την έσση αυτή περίπτωση (οικονομική κατάσταση του οφειλέτη και του δανειστή κλπ.)

Άκατάσχετα

Άρθρο 105

Δεν κατάσχεονται: 1) τα άπαραίτητα για τη ζωή και τη διατροφή του οφειλέτη και της οικογενείας του (έπιπλα, σκεπάσματα, άνάλογη ποσότητα τροφίμων κλπ.), 2) τα βιβλία, εργαλεία, άροτριάνα ζωα, σπόροι και άλλα αντικείμενα που είναι άπαραίτητα για να άσκησει ο οφειλέτης το άπάγγελμά του, 3) το μεροκάματο, ο μισθός, και κάθε τακτική άποδοχή και η σύταξη. Στην περίπτωση αυτή επιτρέπεται κατάσχεση μόνο ως το 1/4 και μόνο για άπαίτηση διατροφής.

Άντιρρήσεις για την εκτέλεση

Άρθρο 106

Αν κατασχεθούν άκατάσχετα αντικείμενα ή γίνουν άλλες άνωμαλίες στην εκτέλεση, ο οφειλέτης υποβάλλει με αίτηση τις άντιρρήσεις του στο δικαστήριο του τόπου όπου γίνεται η εκτέλεση.

Οί άντιρρήσεις γίνονται με κάθε στάδιο της εκτέλεσης και μέχρι 5 μέρες πριν απ' τον πλειστηριασμό.

2. Ύστερα απ' την προθεσμία αυτή άντιρρήσεις για την εκτέλεση και παράπονα για την κακή διεξαγωγή του πλειστηριασμού γίνονται με αίτηση, που ζητά την άκύρωση του πλειστηριασμού και μέσα σε 3 μέρες ύστερα απ' αυτόν, αν κατασχεθηκαν κινητά, ή σε ένα χρόνο, αν κατασχεθηκαν άκίνητα.

3. Οί άντιρρήσεις του εδαφίου 1 και η αίτηση του εδαφίου 2 δίνονται στο Λ. Έπίτροπο και δικάζονται στο Λ. Δικαστήριο του τόπου της εκτέλεσης. Προσβάλλονται με όλα τα ένδικα μέσα.

4. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι έγιναν άταξίες στην εκτέλεση που ζημίωσαν τον οφειλέτη μπορεί να άκυρώσει συνολικά την εκτέλεση και τόν πλειστηριασμό ή να άκυρώσει εν μέρει την εκτέλεση απ' το σημείο που έγιναν οι άταξίες και πέρα και να διατάξει να ξαναγίνουν οι ένεργειες που άκυρώθηκαν.

Άναστολή της εκτέλεσης

Άρθρο 107

Στις περιπτώσεις του άρθρου 106 μπορεί ο Έπίτροπος του Αναθεωρητικού του τόπου της εκτέλεσης ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου να αναστείλει με όρους ή χωρίς όρους την παράπαρα εκτέλεση, αν κρίνει βάσιμες τις άντιρρήσεις, μέχρις ότου το δικαστήριο τις κρίνει.

Πλειστηριασμός

Άρθρο 108

Τα κατασχεμένα κινητά ή άκίνητα έκτός απ' την περίπτωση της παραγράφου 4 του άρθρου 103, βγαίνουν σε πλειστηριασμό που όρίζεται απ' το Λ. Δικαστήριο το γρηγορώτερο και γίνεται μέσα Κυριακή. Περιγραφή των πραγμάτων που θα πλειστηριαστούν τοιχοκολλείται 15 μέρες πριν απ' τον πλειστηριασμό, στο κοινοτικό κατάστημα και στην έκκλησία του τόπου, όπου θα γίνει ο πλειστηριασμός και άνακοινώνεται από κήρυκα τις δύο προηγούμενες Κυριακές στα κεντρικότερα μέσα του χωριού. Με την περιγραφή άνακοινώνεται και η μέρα και η ώρα και ο τόπος του πλειστηριασμού. Για την τοιχοκόλληση και κήρυξη αυτή γίνεται έκθεση που βεβαιώνεται απ' τον Πρόεδρο της Κοινότητας, το Λ. Έπίτροπο και το Γραμματέα του δικαστηρίου.

Άρθρο 109

Απ' το πλειστηριασμό (έσοδο του πλειστηριασμού) πληρώνονται: 1) τα έξοδα εκτέλεσης που τα όρίζει το Λ. Δικαστήριο που κάνει τον πλειστηριασμό. 2) Τα έμπράγματα βάρη (έποθήκη, προσημείωση, ή ένέχυρα) που τυχόν υπάρχουν άπάνω στο κατασχεμένο. 3) Τα δικαστικά έξοδα, και 4) η άπαίτηση του δικαιοϋχου, όπως και κάθε άλλου δικαιοϋχου που έχει δικαστική άπόφαση ή έγγραφο έπίσημο και που έχει γνωστοποιήσει την άπαίτησή του στο Λ. Δικαστήριο που κάνει τον πλειστηριασμό τρεις τουλάχιστο μέρες πρδ του πλειστηριασμού. Τις άντιρρήσεις για τις άπαίτησεις αυτές δικάζει άμέσως το Λ. Δικαστήριο.

Ἀναβολὴ πλειστηριασμοῦ

Ἄ ρ θ ρ ο 110

Τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου τῆς ἐκτέλεσης, μπορεῖ ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τοῦ ὀφειλέτη καὶ ἀφοῦ ἀκούσει καὶ τὸν ἀντίδικό του νὰ ἀναβάλει τὸν πλειστηριασμό γιὰ χρονικὸ διάστημα ἑνὸς χρόνου τὸ πολὺ, μὲ ὄρους ἢ χωρὶς ὄρους, ἀν ἐπιβάλλεται ἡ ἀναβολὴ ἀπ' τὶς γενικὲς οἰκονομικὲς συνθήκας καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ὀφειλέτη.

Ἀνακοπὴ τρίτου

Ἄ ρ θ ρ ο 111

Ἄν κατασχέθῃ ἀντικείμενα πού ἀνήκουν σὲ τρίτο ἢ ἂν βλάπτονται ὅπωςδήποτε τὰ συμφέροντα τρίτου, μπορεῖ καὶ αὐτὸς νὰ ὑποβάλλει ἀντιρρήσεις ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀκύρωση τοῦ πλειστηριασμοῦ, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις καὶ μέσα στὶς προθεσμίες τοῦ ἀρθροῦ 106.

β) Ἀποφάσεις ποινικῆς

Ἄ ρ θ ρ ο 112

Οἱ ποινικὲς ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται μὲ φροντίδα τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ.

Ἀντιρρήσεις γιὰ τὴν ἐκτέλεση

Ἄ ρ θ ρ ο 113

Ἄν προκύψουν ἀμφιβολίες γιὰ τὴν ταυτότητα κείνου πού ἔχει συλληφθεῖ γιὰ ἐκτέλεση ἀπόφασης ἢ τοῦ κατάδικου, πού ἀπὸ ὄρασε ἀπ' τὴ φυλακὴ, στέλνονται τὸ ταχύτερο μαζί μὲ τὴν δικογραφία στὸ Λ. Ἐπίτροπο τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ τῆς περιφέρειας ὅπου δικάσθηκε ἡ ὑπόθεση, πού ἐξακριβώνει μὲ κάθε τρόπο τὴν ταυτότητά του.

Ἄν ἀποδειχθοῦν βάσιμες, ὁ Ἐπίτροπος διατάζει μὲ δικαιολογημένη γνωμάτευση τὴν ἀπόλυσή του. Ἄν ὅμως διστάζει, ἢ ἂν κείνος πού ἔχει συλληφθεῖ ἐπιμένει πὼς δὲν εἶναι ὁ καταδικασμένος ἢ κείνος πού ἔφυγε ἀπ' τὴ φυλακὴ, φέρνει τὴν ὑπόθεση τὸ πολὺ σὲ 24 ὥρες στὸ Λ. Δικαστήριον πού τὸν δίκασε γιὰ ν' ἀποφασίσῃ σχετικᾶ.

Ἄν ἀποδειχθεῖ πὼς ἡ ταυτότητα τοῦ κατηγορουμένου γράφηκε λαθεμένα στὴν καταδικαστικὴ ἀπόφαση, ἀποφασίζει γιὰ τὴν διόρθωσιν, τὸ δικαστήριον πού ἔβγαλε τὴν ἀπόφαση, ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τοῦ Λ. Ἐπιτρόπου ἢ κάθε ἄλλου ἐνδιαφερόμενου.

Μεταβατικὲς Διατάξεις

Ἄ ρ θ ρ ο 114

Διατηροῦνται στὴν ἰσχὺ προσωρινὰ τὰ ἀρθρα 58, 59, 60, 109, 111—113, 116, 118 ἕως 137 τῶν Διατάξεων γιὰ τὴν Ἀυτοδιοίκηση καὶ τὴ Λαϊκὴ Δικαιοσύνη πού κυρώθηκαν μὲ τὴν Πράξιν 4. Καταργοῦνται τὰ ἀρθρα 3—8 καὶ 12 τῆς Πράξης 12.

Ἄ ρ θ ρ ο 115

Ὅ,τι δρίζεται στὸ ἄρθρο 11 τῆς Πράξης 12 γὰ τοὺς Λαϊκοὺς Ἐπιτρόπους ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Ἀναθεωρητικῶν Δικαστηρίων.

Ἄ ρ θ ρ ο 116

Αἰτήσεις γιὰ ἀκύρωση ἀποφάσεων πού ἔχουν ἐκδοθεῖ πρὶν ἀπὸ τὴ δημοσίευσή τῆς Πράξης, μποροῦν νὰ γίνον μὲσα σὲ ἓνα μῆνα ἀπὸ τὴ δημοσίευσή τῆς.

Ἄ ρ θ ρ ο 117

Οἱ ἐκλογὲς τῶν Λαϊκῶν Δικαστῶν θὰ γίνον τὴν τελευταία Κυριακὴ τοῦ Ὀκτωβρίου 1944.

Ψηφίστηκε ἀπ' τὴν Ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου στὴ Συνεδρίασιν τῆς 21 Αὐγούστου 1944.

Στὴν Ἔδρα τῆς Ἐπιτροπῆς, 21 Αὐγούστου 1944

Ὁ Πρόεδρος τῆς Π.Ε.Ε.Α.

ΛΛ. ΣΒΩΛΟΣ

Τὰ Μέλη

ΕΥΡ. ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ, ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, ΓΙΩΡΓΗΣ ΣΙΑΝΤΟΣ, ΕΜ. ΜΑΝΤΑΚΑΣ, Π. ΚΟΚΚΑΛΗΣ, Α. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΑΣΚΟΥΤΣΗΣ, Κ. Γ'ΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ, ΣΤ. ΧΑΤΖΗΜΠΕΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ σφραγίστηκε

Στὴν Ἔδρα τῆς Ἐπιτροπῆς, 21 Αὐγούστου 1944

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δικαιοσύνης

ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ